

NAŠA RIJEČ

LIST HRVATSKE KATOLIČKE MISIJE BEČ

GODINA XXII. | BROJ 56 | PROSINAC 2024.

*Sretan Božić
i nova godina*

IZ SADRŽAJA

03	Uvodnik
04	Frama Beč svečano proslavila svoja obećanja i 30. obljetnicu postojanja
07	Duhovna obnova Framaša u opatiji Lilienfeld, 6.-9. rujna 2024.
08	Svečano proslavljena svetkovina sv. Franje Asiškog
11	Posveta Isusu po Mariji u 33 koraka
12	Novi aktivni članovi Marijine legije u HKM Beč
13	Razgovor: Stijepo Gleđ Markos
15	Pomoć naše Misije u katastrofalnim poplavama
16	Vijenci ljubavi i nade za djecu Vareša
20	Put svetog Jakova
22	Hodočašće u Asiz
24	Hodočašće u Rim
27	Hodočašće u Maria Gugging
27	Hodočašće u Marija Bistricu
28	Nova filijala Wiener Neustadt
31	Nova vjeronaučna i katehetska godina
32	Ministranti HKM Beč na istraživačkom izletu u Stephansdomu
32	Misno slavlje povodom Dana sjećanja na žrtve Domovinskog rata
33	Nedjelja naroda
33	Franji Iljiću predana zahvalnica za požrtvovni rad u Misiji
34	Doktorirao fra Josip Sedlar
34	Centar za prirodno planiranje obitelji u Beču slavi 5. rođendan

IMPRESSUM

Uređuje i odgovara: Hrvatska katolička misija Beč (Kroatische katholische Mission Wien)
1010 Wien, Schulhof 1 | tel.: (01) 533 81 36 | 533 83 94 | fax: (01) 533 30 19
E-mail: hkm@hkm-wien.at | www.hkm-wien.at

Urednik i lektura: fra Josip Koren
Grafičko oblikovanje: mr. sc. Željko Batarilo, prof.

Tisak: Flyeralarm, Beč

Fotografija: Hrvatska katolička misija Beč, Željko Batarilo, Ilija Kuprešak

UVODNIK

fra Josip Koren

Poštovani čitatelji!

Sredina je studenog 2024. godine. Nakon više od četrdeset godina ponovno sam u vječnome gradu Rimu. Povod je bio prisustvovanje obrani doktorske disertacije fra Josipa Sedlara. Rim je grandiozan, veličanstven, ali nije me se toliko dojmio kao kod prvog posjeta. Na sve strane *Baustelle*. Prije svega se obnavljaju prometnice i trgovci ispred crkava. Zašto? Sve je to velika izvanjska priprema za Jubilejsku godinu 2025., koju je proglasio papa Franjo.

Jubilejske godine "zaustavljaju" vrijeme i nas u vremenu, svraćaju pozornost na bitno, osvješćujući nam iznova da ništa od zbilje u kojoj živimo nije naše i da nema trajnu vrijednost. U starozavjetnoj kulturi slavlje jubileja bilo je poglavito vezano za zemlju i preko nje usmjereno na Stvoritelja te na brigu za druge, za potrebite. U jubilejskoj godini zemlja se ne bi obrađivala, nego se puštalo da "otpočine", a s nje su se tada siromasi mogli slobodno hraniti (usp. Izl 23,10-11; Neh 10,32). Jubilejsko oslobađanje zatvorenika i opraštanjem dugova uspostavljalo se zajedništvo i blagostanje naroda, koje počiva na Božjemu blagoslovu i na vjernosti njemu: "Vršite moje zakone i moje naredbe; vjerno ih provodite u djelo pa ćete u sigurnosti živjeti na zemlji". (Lev 25,18).

Redoviti ritam "šabatnih" (svaka sedma) i jubilejskih godina (nakon sedam subotnjih) kazivao je da i vrijeme pripada Gospodinu. Ne možemo njime gospodariti.

Čovjek je pozvan živjeti u vremenu, a život mu je pružen kao dar, ali je sav

njegov hod kroz vrijeme usmjeren obećanom onkraj vremena. Vjernost Gospodinu živi se u svijesti o darovanosti života i vremena i svega u njemu. Gdje postoji svijest o darovanosti života, življenje postaje zahvalnost koja uvijek u blizini prepoznaje Darivatelja. Zahvalnost priječi put zavisti i ljubomori, koje mogu lako raniti srce i usmjeriti ga prema sebičnosti.

Proglasivši 2025. godinu jubilejskom, papa Franjo je htio više od "redovitosti" jubilejskoga slavlja. Jubilejske godine, naime, već se od druge polovice 15. stoljeća u Crkvi slave redovito svakih 25 godina (uz "izvanredne" jubilejske godine).

Papina želja da sveta jubilejska godina 2025. bude nošena i življena Nadom koja ne razočarava (Rim 5,5) pokazatelj je njegove pastirske brige da vjernici iznova u srcima probude krjepost nade, toliko potrebne svijetu našega vremena. Nada usmjerava stremljenja srca, želje i nastojanja, ne dopuštajući da ostanemo zarobljenici svijeta i vremena. S pogledom uprtim u ono čemu se nadamo, slavlje jubileja postaje milosni kairos koji rasvjetljuje životne korake i tame koje priječe sigurnost hoda. (iz Priručnika - kateheze i materijali uz godinu Jubileja).

Ovaj novi broj Naše Riječi nije u znaku Jubilejske godine, ali i u njemu ima puno znakova nade. Izvještaj je tu u riječi i slici o 30. obljetnici Frame, o Vijencima ljubavi i nade, o hodočašćima nade i još mnogo drugog. Uživajte u čitanju članaka i promatranju fotografija.

Svima vama koji ovo čitate i svima koji su vam srcima omiljeli, želim blagoslovljen Božić i sretnu novu godinu.

FRAMA BEČ SVEČANO PROSLAVILA SVOJA OBEĆANJA I TRIDESETU OBLJETNICU POSTOJANJA

Ivo Baotić

Mjesno bratstvo Franjevačke mlađeži u našoj Misiji proslavilo je u subotu 5. listopada svečano svoja ovogodišnja obećanja koja su dala ukupno 21 framaša (s time da su dvoje framaša obećanja dali naknadno). Ovogodišnji obećanici su: Marko Breščanović, Leticija Brkić, Mateo Ćorić, Emily Čturić, Maria Djeno, Iva Dominić, Julianna Krajnović, Robert Krajinović, Magdalena Krešo, Paula Lubar, Mihael Lukić, Mija Marinčić, Kristian Mioč, Lea Mioč, Magdalena Nikić, Klara Nović, Jelena Petrović, Matej Petrović, Marina Piljanović, Laura Rodić i Iva Stanić.

To slavlje bilo je posebno, jer je FRAMA Beč njime proslavila i 30 godina postojanja, što je bio povod da se uz sadašnje framaše okupe i oni koji su nekada bili dio mjesnog bratstva FRAME predvođeni prvim predsjednikom FRAME Beč Ivom Baotićem.

Bivši framaši su animirali pjevanje

predvođeni bračnim parom Tonijem i Ružicom Piplicom (koji su se upoznali upravo na FRAMI), a slavlje je predvodio nacionalni asistent FRAME u Hrvatskoj fra Matija Marijić uz koncelebraciju duhovnog asistenta FRAME Vukovar fra Marijana Ligenze, domaćeg duhovnog asistenta fra Darka Grmače i voditelja Misije fra Josipa Korena.

Najprije su framaši obećanici ušli u svečanoj procesiji sa svijećama i u majicama izrađenim za ovu obljetnicu te oblikovali njima znak tau ispred oltara, na kojem je bio postavljen broj 30 s fotografijama iz tih 30 godina djelovanja ovog najstarijeg hrvatskog bratstva izvan domovine Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

Već u uvodu u misno slavlje fra Matija je istaknuo ljepotu i veličinu slavlja te pozvao na molitvu i zahvalnost, a kako je ovo slavlje bilo sutradan iza svetkovine svetoga Franje kao misni obrazac odabrana je misa svetkovine svetoga

„Prepusti Gospodinu putove svoje, u njega se uzdaj i on će sve voditi.“

Franje iz kojeg su onda uzeta i misna čitanja koja su navijestili framaši. Odabran je psalam 34: „Gledajte u Gospodina i razveselite se“, jer je on srodan i s motom ovih obećanja „Prepusti Gospodinu putove svoje, u njega se uzdaj i on će sve voditi.“

Nakon evanđelja koje je navijestio domaći duhovni asistent fra Darko Grmača, započeo je obred obećanja. Predsjednik FRAME Beč, Mihael Lukić, koji je sljedećeg dana na izborima potvrđen u toj službi, prozvao je svakog obećanika ponaosob, a on bi na to izrekao svoj „Evo me!“, a onda je predsjednik FRAME u njihovo ime izrazio želju da obnove i polože svoja obećanja.

Nakon toga uslijedila je nadahnuta propovijed predvoditelja slavlja, fra Matije, koji nas je podsjetio na razlog okupljanja, ali i na to da je to slavlje

upravo ponavljanje slavljenja na koje poziva Isus u pročitanom evanđelju.

Današnji framaši su dio rijeke, koja je potekla prije 30 godina. Da bi rijeka mogla teći, ona mora ostati povezana s izvorom, koji je Isus Krist. Rijeka, koju odsijećemo od izvora, mora presušiti. No, gdje god rijeka dolazi, ona donosi život i plodnost, omogućava život te tako i rijeka Dunav, koja protječe Bečom, povezuje gradove poput Budimpešte i Vukovara. I sveti Franjo je bio primjer povezanosti s izvorom, što se očitovalo i vanjskim znakom, koji je svetome Franji donio naziv „alter Kristus“ – „drugi Krist“, a to je činjenica da je pred kraj svoga života na La Verni primio svete rane Isusa Krista. Franjo je ponizan do kraja i kada je tražio smjer za svoj život, potražio je Isusa u crkvi svetog Damjana pokraj Asiza, gdje je čuo: „Idi i popravi moju Crkvu!“

Propovjednik fra Matija pozvao je framaše da i oni poput svetoga Franje svoj smjer traže kod Isusa, jer Franjo tu upoznaje i Boga i sebe i pjeva svoj hvalospjev stvorova.

Slavlje jubileja FRAME Beč pada na godinu, kada se Franjevački red spominje 800. obljetnice otkako je sveti Franjo primio svete rane na La Verni, a činjenica da je ono u listopadu i to na prvu subotu u mjesecu ističe povezanost s blaženom Djevicom Marijom, jer je listopad Gospin mjesec, a subota tradicionalno Marijin dan, a datum ovoga slavlja priljubljen je odmah uz samu svetkovinu svetoga Franje. Stoga je fra Matija pozvao framaše da i oni traže pomoć od Marije, koja je svojevrsni autoput, kojim se najbrže stigne do Isusa, baš kao što su framaši iz Zagreba i Vukovara najbrže stigli do Beča, jer su išli autoputom, a ne sporednim cestama. Najbolji način zaštite pod Marijinim okriljem jest molitva krunice, čiji kružni oblik i pet otajstava propovjednik je usporedio s kružnom praćkom i pet kamenova s kojima je David pošao uz pozdanje u Boga u borbu protiv naizgled moćnijeg i iskusnijeg ratnika Golijata. Krunica i nama treba služiti kao oružje i izvor snage u životnim borbama, jer

framaši u svojim obećanjima izriču da će živjeti svoj poziv uz podršku Blažene Djevice Marije. Nakon obećanja vraćamo se svakodnevnom životu. Dok je jedan brod bio ugrožen, jedan dječak na brodu bio je potpuno miran i kada su mu prišli i upitali ga kako u toj situaciji može mirno jesti sendvič, on je odgovorio: „Ja se ne bojim. Kapetan ovog broda je moj tata.“ Ovaj primjer trebamo i mi slijediti i pustiti da Bog koji nam je Otac bude kapetan našega životnog broda. Stoga je kao zaključni poticaj fra Matija ponovio geslo ovih obećanja kao moto,

kojega framaši, a i mi ostali trebamo živjeti: „Prepušti Gospodinu putove svoje, u njega se uzdaj i on će sve voditi.“

Potom je uslijedio sam obred obećanja, kada su obećanici obnovili svoje krsno obećanje i želju, živjeti unutar bratstva FRAME i biti spreman odazvati se na svaki poziv dobra. Nakon izgovorene formule, koju su obećanici skupa izrekli, svaki od njih prišao je domaćem duhovnom asistentu i od njega uz čestitku „Mir i ustrajnost“ primio znak tau, znak franjevac, kojega su oni preuzeli od svetoga Franje. On je, naime, zbog križolikoga oblika tog posljednjeg slova hebrejskog alfabeta, osobito volio taj znak.

Nakon obećanja nastavljena je sveta misa molitvom vjernika i euharistijskom službom.

Nakon popričesne molitve okupljenima se obratio prvi predsjednik FRAME Beč, koji je čestitku izrekao u ime Franjevačkog svjetovnog reda, ali se i sam prisjetio svojih prvih obećanja, te je framaše i sve okupljene povjerio trećorecu, blaženom Alojziju Stepincu, koji je i zaštitnik mjesnog bratstva FSR-a i čije su moći ugrađene u oltar, na kojem je slavljen i ova sveta misa. Alojzije Stepinac je povezan s ovom Misijom i po tome što je prvi voditelj Misije fra Mirko Čović umro na rođendan blaženog Alojzija Stepinca, 8. svibnja, a

njegovi nasljednici kao voditelji Misije, fra Efreim Kujundžić i fra Krunoslav Kašnar umrli su u razmaku od 25 godina, na spomendan blaženog Alojzija, 10. veljače.

Nakon njega okupljenima se prije blagoslova obratio i duhovni asistent fra Darko, koji se sa zahvalnošću prisjetio svih franjevac, svih generacija framaša, časnih sestara i vjernika, koji su dio sebe ugradili u djelovanje i život FRAME, ali je pogled usmjerio i na sadašnjost i budućnost ističući i plodove koje je FRAMA donijela u onima koji su

bili dio ovog mjesnog bratstva.

Nakon svečanoga blagoslova svetoga Franje, koji je ustvari blagoslov, za kojega je Bog u biblijskoj knjizi Brojeva naredio da njime Aron i svećenici blagoslivlju Izraelce i završne pjesme te himne FRAME uslijedio je kratki film, u kojem su predstavnici prethodnih generacija bečkih framaša govorili o velikom i raznolikom značenju FRAME za njihove živote.

Slavlje u crkvi završeno je zajedničkim fotografiranjem pred oltarom sadašnjih i prijašnjih framaša, gostiju,

časnih sestara i svećenika.

Drugi dio slavlja odvijao se u župnoj dvorani, gdje je bilo priređeno jelo i piće, ali i posebno ukrašeno mjesto za fotografiranje. Bila je to prilika za mnoge razgovore, za razmjenu iskustava, obnavljanje sjećanja, djeca bivših framaša su trčkarala okolo, a Toni Piplica i Matej Nikić su ubrzo okupili oko sebe zaljubljenike starih framaških pjesama, te smo do kasno navečer pjevali i izvodili animacije framaških pjesama, a onda smo se okrijepljene duše i tijela radosna srca uputili svojim kućama.

DUHOVNA OBNOVA FRAMAŠA U OPATIJI LILIENFELD, 6. - 9. RUJNA 2024.

Živjeti evanđelje po primjeru Svetog Franje

Svake godine naši mladi koji su primljeni u Framu, prije svojih obećanja imaju duhovnu obnovu kroz koju se pripremaju za davanje obećanja. Oni obećaju da će tijekom godinu dana živjeti evanđelje po primjeru Svetog Franje. Ove godine, ponukani prošlogodišnjim dobrim iskustvom, odlučili smo otići u opatiju Lilienfeld koju vode redovnici cisterciti. Odvojili smo vrijeme, odmaknuli smo se iz svakodnevice i u ljepoti prirode boravili nekoliko dana. Samostan koji odiše starinom i zrači čistoćom, stvorio je u nama poseban ugođaj koji ostaje u sjećanju ljepotom pogleda, topline, mirisa...

Duhovna obnova započela je svetom misom uz zaziv Duha Svetoga. Nakon mise smo večerali te dogovorili program duhovne obnove. Družili smo se nadalje u ugodnim razgovorima i igrama. Sljedećega dana smo slavili našeg hrvatskog sveca i mučenika Marka Križevčanina, molili smo jutarnju molitvu časoslova i slavili misu. Nakon jutarnje molitve smo doručkovali, potom je uslijedila kateheza koja je za temu imala: „Živjeti evanđelje po primjeru svetog Franje.“ Kateheza je bila poziv svima nama da svoj život koji je obilježio sveti Franjo, gradimo na jednom temelju, a to je Krist i njegova riječ – evanđelje. Franjin odnos prema Božjoj riječi poticaj nam je da ne propustimo dan, a da nismo razmatrali Božju Riječ i da u toj riječi tražimo volju Božju. Osobito nam je ohrabrujuće Franjino otkriće po kojem on u evanđelju prepoznaje Krista jer time i nas potiče da učvrstimo svoju vjeru u Krista koji je prisutan u evanđelju te da tako imamo veće poštovanje prema Božjoj Riječi. Najviše ćemo Božju Riječ u kojoj je Krist poštivati tako ako ju budemo svakodnevno čitali, razmatrali i vjerno bez kompromisa živjeli i tako poput Franje postali ljudi Evanđelja.

Poslije kateheze smo imali rad u grupama, odnosno spontani susret na kojem su framaši uz određena pitanja razgovarali o življenju evanđelja u današnjem vremenu. Uslijedilo je izlaganje u kojem su framaši bili vrlo aktivni, što nam je bio znak da su ovu temu baš doživjeli i da su svjesni da je Božja Riječ, kako za Franju, tako i za nas vodič za dobar odnos sa svim stvorenjima.

Nakon izlaganja slavili smo svetu misu u bazilici, a poslije mise smo išli na ručak u restoran koji se nalazi unutar opatije. Nakon ručka smo prošli kroz šumu i smjestili se na jedan vidikovac te molili radosna otajstva krunice, prepuštajući se tišini i ljepoti prirode. Nakon krunice smo prošetali središtem Lilienfelda. Navečer kad smo se vratili smo molili večernju molitvu časoslova i imali smo klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. Poslije klanjanja obišli smo knjižnicu i cistercitsku opatiju uz stručnu pratnju, a onda smo zajednički večerali.

Zadnjega dana smo imali kratku pripravu za nedjeljnu svetu misu, osvrtno na našu duhovnu obnovu i zahvali na kraju dragom Bogu svetom misom. Ovom prilikom izražavamo posebnu zahvalnost roditeljima Anđeli i Franji Rodić te Manueli i Zoranu Marinčiću, koji su nam nesebično pomogli u realizaciji ove duhovne obnove. Njihova podrška bila nam je dragocjena, a njihov primjer ljubavi i zalaganja ostavio je dubok dojam na sve nas.

S radošću iščekujemo nova iskustva i prilike za daljnji rast u vjeri i zajedništvu, nadahnuti primjerom svetog Franje.

s. Dragana Tomić

SVEČANO PROSLAVLJENA SVETKOVINA SVETOGA FRANJE ASIŠKOG

Ivo Baotić

I ove godine, kao i ranije, velika je franjevačka obitelj franjevaca, časnih sestara franjevki, članova Franjevačkog svjetovnog reda i Franjevačke mladeži u Misiji proslavila svečano svetkovinu utemeljitelja triju franjevačkih redova, siromaška iz Asiza, svetoga Franje Asiškog. Na proslavu svetkovine smo se pripremali trodnevnicom koju bismo započeli krunicom i litanijama svetoga Franje koju su predvodili članovi Franjevačkog svjetovnog reda. Braća franjevci su u to vrijeme bili na raspolaganju za sakrament pomirenja, a mnogi vjernici su pristupili kako bi izmireni s Bogom dočekali veliki dan. Nakon krunice uslijedila bi svečana misa s propovijedi kao vrhunac slavlja koju je glazbeno animirao župni zbor pod ravnanjem sestre Ivane Džambas.

1. Franjo – manji brat

Prvoga dana trodnevnice misno slavlje predvodio je fra Josip Koren koji je u homiliji podsjetio na bitnu karakteristiku svetoga Franje, a to je ponizna malenost. Tu malenost susrećemo kod mnogih svetaca, tako je primjerice sveti Josip ponizno prihvatio volju Božju i uzeo Mariju, a da nije znao što ga očekuje. Svetica dana, sveta Terezija od djeteta Isusa, nosi naziv „mala Terezija“, jer je skromno živjela poziv i naziv mala Terezija je dobila i da bi ju se razlikovalo od crkvene

naučiteljice - svete Terezije Avilske. Isto tako je propovjednik spomenuo i svetoga Jeronima, sveca iz naših krajeva, koji je prvi preveo Bibliju na tadašnji jezik puka, latinski, te je njegov prijevod i nazvan „Vulgata“ prema nazivu za puk. I na posljepku, propovijedi kao vrhunac spomenuo je i svetoga Franju, koji ne samo da je htio biti malen i ponizan, nego je sebe do kraja ponizio, nazivajući sebe „manjim bratom“ i time ističući svoju poniznost, ali i vrijednost svakoga kome je služio i u kome je prepoznavao ne samo brata, nego i samoga Gospodina.

2. Franjo – apostolski muž

Drugoga dana trodnevnice misno slavlje je uz koncelebraciju fra Darka Grmače, koji je navijestio evanđelje i fra Josipa Korena, predvodio fra Marko Vuković koji je osobito pozdravio i članove Vjenčića svetog Josipa, koji se okupljaju prve srijede u mjesecu. Propovjednik se zapitao što povezuje svetoga Josipa i svetoga Franju? Sveti Josip u snu prima pouku i prihvaća Mariju iako nije u tom trenutku razumio ni nju niti njezino poslanje. I sveti Franjo doživljava nešto slično. I on najprije, iako kao bogati mladić ima naizgled sve, nema mira u duši i traži upravo mir, što će ga dovesti do toga da će primiti poziv „Idi

Sveti Franjo je danas popularan, no mnogi zaboravljaju na križ, jer im on ne označava put spasenja, nego sramotu, iako je za nas križ upravo znak Božje ljubavi koju i mi trebamo slijediti. Popravljeni Crkvu po svetom Franji znači početi od sebe, ne od drugih. Lakše je sa svetim Franjom pjevuckati slatkaste pjesmice, nego se razapinjati za ljubav prema bližnjemu i tako svjedočiti ljubav svojim bližnjima.

i popravi moju Crkvu!“ Najprije će Franjo taj poziv shvatiti doslovno i dati se na popravak ruševnih crkava oko Asiza, no Gospodin misli na živu Crkvu, na vjernike. Vjernik treba biti drugačiji, treba, poput anđela čuvara, koji se slave 2. listopada, biti anđeo i često ćemo djeci tepati ili svome partneru tepati da su „anđeli“, jer nas čuvaju i obogaćuju. Propovjednik je pozvao na to da i mi koji trebamo anđele čuvare i zato je spomenuo primjer sestre koja moli da anđeo ne zaspi, bude-mo jedni drugima anđeli, nositi i biti radost jedni drugima. Kao što se umivamo i mirišemo parfemima da bismo bili ljepši, tako trebamo i živjeti tako da budemo glasnici ljepote. Pri tome ne moramo puno govoriti, ljubav ne treba puno riječi te je propovjednik podsjetio na riječ svetoga Franje: „Propovijedajte, braćo, a ako je potrebno, možete koristiti i riječi.“

Kakav osjećaj dajemo svećenicima kada dolaze u naše domove? Propovjednik nas je pozvao da pogled maknemo od ogledala, u kojem vidimo samoga sebe i da taj pogled usmjerimo na druge kao što su to činili i sveti Franjo i sveti Josip.

3. Sveti Franjo – primjer i blagoslov

Trećega dana trodnevnice, misno slavlje, koje je uz sudjelovanje svih domaćih franjevaca, predvodio fra Radovan Čorić, započeli smo obredom preminuća svetoga Franje. U tom obredu smo čitali izvještaje o smrti svetoga Franje. Kao što je u obredu predviđeno, osluhnuli smo evanđeoski odlomak u kojem Isus pere noge učenicima kako bi im dao primjer, a sveti Franjo je, naređujući da mu se čita taj odlomak i sebe i braću htio podsjetiti na Kristovu zapovijed „Ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio!“ i na njegovo tumačenje pranja nogu: „Primjer sam vam dao. Ako ja, Gospodin i učitelj, vama oprah noge, treba da i vi činite tako. Blago vama, budete li tako i činili.“ Zajedno smo zapjevali i psalam 142.: „Iz svega glasa vapijem Gospodinu, iz svega glasa Gospodina zaklinjem“

Sveti Franjo je bio svjestan da poslanje ostvaruje jedino uz Božju pomoć te je sebe i braću uvijek iznova poticao: „Braćo, započnimo iznova, jer ništa još nismo učinili.“

Na tragu tog obreda propovjednik fra Radovan molio je u homiliji da i ruke nas koji danas slijedimo svetoga Franju budu uzdignute na blagoslov, da i danas budemo svjedoci upravo te Božje ljubavi za koju je Franjo plaćući govorio: „Ljubav nije ljubljena.“

Obred preminuća zaključen je čitanjem okružnice brata

Ilije, u kojoj on obavještava braću o smrti blaženoga Franje, ali i o tome da je sveti Franjo svima oprostio te da je kao znak blizine s Kristom primio svete rane i prešao iz smrti u život.

Nakon obreda nastavili smo svetu misu, a za pričest je zbor otpjevao dijelove iz „Pjesme brata sunca“, koju je sveti Franjo napisao i koju nazivamo i Pjesmom stvorova, jer poziva i nas razne stvorove da hvale Gospodina. Čak je i „sestrica tjelesna smrt“, kojoj Franjo izriče dobrodošlicu, pozvana na hvalu Bogu i njegovu proslavu.

4. Sveti Franjo – otac i brat

Jutarnju misu predvodio je fra Radovan Čorić uz koncelebraciju fra Josipa Korena i fra Sandra Tomaševića koji je na povratku iz domovine na svoju službu u svetoj zemlji putovao preko Beča.

Kako se ove godine dogodilo da svetkovina svetoga Franje pada na petak i da to znači da je prvi petak u mjesecu, prije mise je bio izložen Presveti Oltarski Sakrament pred kojim smo molili franjevačku krunicu i litanije svetoga Franje.

Franjevci su i toga dana, kao i prethodnih dana bili na raspolaganju za ispovijed. Neposredno pred misu, fra Darko Grmača je predvodio blagoslov s Presvetim. Potom su u svečanoj procesiji uz svećenike i ministrante u crkvu ušli i oni članovi Franjevačkog svjetovnog reda koji nisu imali druge službe kako bi označili svečanost slavlja. Oni su zauzeli mjesto ispred oltara.

Svečano misno slavlje je predvodio fra Darko Grmača, a uz sve domaće franjevce u slavlju su koncelebrirala i dvojica austrijskih svećenika iz jedne župe u kojoj djeluju neki od naših trećoredaca. Misna čitanja su navijestili članovi Franjevačkog svjetovnog reda i Franjevačke mladeži, a evanđelje je navijestio fra Radovan Čorić. Misna čitanja, istaknuo je propovjednik, ostvarila su se u svetome Franji koji se potpuno predao Bogu, koji ponizno osluškuje Božji glas i u tome se razlikuje od mnogih koji navještaju i danas nekakve nauke i tumačenja. Franjo ne želi nikoga okrenuti, on želi jednostavno slijediti evanđeoski primjer. Koliko se Franjo suobličio Isusu, pokazuje i činjenica da je i vanjski obilježen svetim ranama te stvarnost da su ga nazivali „alter Christus“ – „drugi Krist“.

Sveti Franjo je danas popularan, no mnogi zaboravljaju na križ, jer im on ne označava put spasenja, nego sramotu, iako je za nas križ upravo znak Božje ljubavi koju i mi trebamo slijediti. Popravljeni Crkvu po svetom Franji znači početi od sebe, ne od drugih. Lakše je sa svetim Franjom pjevuckati

slatkaste pjesmice, nego se razapinjati za ljubav prema bližnjemu i tako svjedočiti ljubav svojim bližnjima.

Nakon homilije su se svi članovi Franjevačkog svjetovnog reda okupili oko oltara te su predvođeni ministrom sestrom Marom Brandić zajedno izgovorili formulu kojom su obnovili svoje zavjete siromaštva, poslušnosti, čistoće. Molitvu vjernika je potom predmolila sestra Dragana Tomić. Nakon toga uslijedila je euharistijska služba, a za vrijeme pričesti zbor je otpjevao još jednom u drugom napjevu Pjesmu brata sunca te druge franjevačke pjesme.

Poslije pričesti, fra Darko je svima koji pripadaju franjevačkoj obitelji čestitao svetkovinu utemeljitelja, a svima koji slave poželio je sretan i blagoslovljen imendan te pozvao na molitvu za žrtve poplava u Bosni i Hercegovini i na proslavu tridesete obljetnice mjesnog bratstva Franjevačke mladeži sljedećeg dana.

Na kraju mise, predvoditelj fra Darko je podijelio svečani blagoslov svetoga Franje. Iako je taj blagoslov poznat kao blagoslov svetoga Franje, Franjo ga je ustvari preuzeo iz Svetoga pisma i to iz Knjige brojeva, gdje sam Bog nalaže Aronu i njegovim sinovima da upravo riječima i zazivima, koje je kasnije posvojio sveti Franjo, blagoslivlaju Izraelce.

5. Sveti Franjo – „Gospodin mi je dao braću“

Nakon misnoga slavlja i fotografija mnogi vjernici su se zajedno s framašima, trećoredcima i fratrima uputili u župnu dvoranu gdje je već bila pripremljena bogata slavljenička trpeza. Nakon okupljanja, fra Radovan Čorić je predvodio kratku molitvu pjesmu, a onda je uslijedila zajednička večera uz razgovore, veselu pjesmu i slavljeničko raspoloženje, a nije izostalo ni fotografiranje i šale. I u tome smo oponašali svetoga Franju, koji je prije obraćenja volio obilne gozbe, a do kraja je zadržao narav veseljaka i pozivao braću na veselo služenje Gospodinu, a to veselje je izrazio i u svojoj Pjesmi brata sunca, a njime odišu i mnoge franjevačke pjesme, jer smo na to veselo služenje pozvani i mi, koji danas slijedimo svetoga Franju.

Franjo je osobito cijenio bratstvo i sva stvorenja nazivao braćom i sestrama, kako bi istaknuo da smo pozvani živjeti zajedništvo i obogaćivati jedni druge onim darovima koje je Gospodin svakome od nas podario i time ostvarili poslanje povjereno čovjeku: biti slika Ljubavi Božje u svijetu jer smo i stvoreni na sliku Božju.

Odabрати Mariju za svoju zagovornicu i gospodaricu te se po njoj predati Isusu Kristu

POSVETA ISUSA PO MARIJI U 33 KORAKA

Marija, najveće sredstvo i najčudesnija tajna za postići i sačuvati Isusa Krista - Božansku Mudrost! Tako započinje sedmi dan trećeg poglavlja meditacije o pripravi na posvetu Isusu Kristu po Mariji. I ove godine, u našoj Misiji uz pratnju naših svećenika i časnih sestara, u organizaciji Marijine Legije, obavlja, tj. obnavlja se posveta Isusu po Mariji. Ovaj hod započeli smo 21. listopada 2024. svetom misom koju je predvodio fra Marko Vuković, a čin svečane posvete te zajedničko druženje aktivnih i molitvenih članova imali smo 23. studenoga 2024. Cilj ove posvete i duhovne obnove jest potpuna predaja vjernika Isusu po Mariji, da sva svoja blaga dadne nebeskoj Majci da ih ona čuva i umnaža, jer smo odveć slabi i krhki da to sami činimo.

Sveti Ljudevit nas detaljno, kroz meditacije koje traju 33 dana, upućuje kako se osloboditi od duha svijeta i njegovog prividnog sjaja, upoznati samoga sebe, svoju slabost i bijedu, upoznati Majku Mariju, njezinu važnost i ulogu u kršćanskom životu te na kraju upoznati našeg Spasitelja Isusa Krista, njegovu ljubavi i milost, što je cilj i vrhunac priprave i posvete. Sveti Ljudevit piše da je sveti Augustin rekao da je Marija živi Božji model - "forma Dei", jer je samo u njoj Bog postao čovjekom i bio tu oblikovan posve naravno, a da mu pritom nije nedostajao nijedan potez Božanstva i da isto tako samo u njoj može čovjek, milošću Isusa Krista, na naravan način biti oblikovan u Bogu, koliko to ljudska narav može postići.

Odabрати Mariju za svoju zagovornicu i gospodaricu, predati se Isusu Kristu po njoj, pustiti se oblikovati u taj model, u tu formu, da nas ona oblikuje, raditi sve s Marijom, u Mariji, po Mariji i za Mariju želja je i savjet Svetoga Ljudevita Marija Montfortskoga.

Neka svatko upozna tu milost...

brat Ivica Vidović

NOVI AKTIVNI ČLANOVI MARIJINE LEGIJE U HKM BEČ

*Biti legionar znači
ostaviti mreže svoje
komotnosti...*

*„Prolazeći uz Galilejsko more,
Isus ugleda dva brata, Šimuna
zvanog Petar i brata mu Andri-
ju, gdje bacaju mrežu u more;
bijahu ribari. I kaže im: Hajdete
za mnom, učinit ću vas ribari-
ma ljudi. Oni brzo ostave mreže
i pođu za njim.“ (Mat 4,18).*

Ove godine Gospa nam je zadnjih mjeseci podarila nove članove: s. Sonju Mačić i s. Marinu Džoić. Odazvale su se Gospinom pozivu da budu njeni legionari. Biti legionar znači ostaviti mreže svoje komotnosti, čistiti srce od navezanosti ovoga svijeta da bi Gospodin imao u njemu što više mjesta. Majka Božja pomaže nam u duhovnom rastu i polako nas priprema da što više spoznamo njenoga Sina, da se zaljubimo u sakramente, ali i da darove i plodove koje dobivamo donesemo i drugima kroz molitvu i apostolat.

Kršćanine, želiš li biti sretan? Služite vjerno Mariji, jer Ona je vrata nebeska i put u drugi život. Ona je Majka dobrote, nikoga ne odbacuje. Kada bismo shvatili njenu majčinsku dobrotu, sve bismo trpjeli samo da postanemo njene vjerne sluge. (Iz knjige Posveta Isusu po Mariji).

s. Lucija Peko

RAZGOVOR: STIJEPO GLEĐ MARKOS

Vjera u Isusa Krista donosi mir i ispunjenje koje svijet ne može pružiti. Budite hrabri u traženju ove Istine i vjerujte da će vas dragi Bog voditi kroz život i bit će lakše izdržati sve uspone i padove. Nikada nije kasno otvoriti srce Bogu i dopustiti da nas vodi. Moje srce za Isusa se simbolično otvorilo u 33. godini ali svjedočim o srcima mnogih s kojima sam uz glas i gitaru proveo posljednje dane života, koji su srce otvorili i puno kasnije. Blago njima jer su upoznali Isusa!

U subotu 8. i u nedjelju 9. studenog imali smo u našoj crkvi mini duhovnu obnovu koju su vodili isusovac, psiholog p. dr. Mijo Nikić i pjevač duhovnih pjesama Stjepo Gleđ Markos. P. Nikić je u subotu progovorio o vjeri i duševnom zdravlju, zatim je pod misom govorio o temi *Tko je za te Isus Krist*. Nakon mise je Stjepo Gleđ Markos održao duhovni koncert pred oko 300 vjernika. Sutradan, u nedjelju, Stjepo je pjevao na sve tri prijepodneve mise, a p. Nikić je predslavio misu u 11:30 s temom *Bog sam dolazi da nas spasi*. Njih dvojica su u ime *Zaklade biskup Josip Lang* skupljali novčana sredstva za pomoć najsiromašnijima, starima, nemoćnima i napuštenima. Tako su kod nas vjernici i ovaj put bili široke ruke, te smo karitativno pomogli Zakladu u iznosu od 9.130 eura, a i duhovno smo se pjesmom, predavanjem i propovijedima obogatili. Njihovo gostovanje je bio povod razgovoru sa Stjepom Gleđ Markosom:

Dragi Stjepo, dobrodošao u našu Hrvatsku katoličku misiju u Beču! Po treći puta gostuješ ovdje s p. Mijom Nikićem, a vrlo malo znamo o tebi. Molim te, reci nešto o svom djetinjstvu, mladoj dobi, školovanju, učenju pjevanja i sviranja gitare.

Ljubav prema glazbi osjetio sam vrlo rano u djetinjstvu. Puno vremena sam provodio slušajući glazbu, posebno nakon pogibije oca, kao sedmogodišnjak. Odrastao sam slušajući klasičnu glazbu što je bilo vrlo neobično mojim prijateljima iz pomorske škole. Kasnije se pokazalo da su me upravo oni i podržali u nastavku glazbene karijere nakon što sam neko vrijeme proveo u struci kao pomorac - brodstrojar.

Nakon godina amaterskog pjevanja u bendovima i klapama, želio sam se okušati u profesionalnom pjevanju. Na audiciju za mjuzikl u *Kazalištu Marina Držića* u Dubrovniku dobio

sam glavnu ulogu i tu je zapravo krenulo moje profesionalno usavršavanje, prvo kao glumca srednjih uloga, a potom i kao tenor solist u Zagrebu te kasnije i u Londonu. U međuvremenu sam ozbiljnije ušao u popularnu glazbu i osvojio nagrade na renomiranim glazbenim festivalima poput *Zagrebfesta*, *Šibenske šansone*, *Pjesme Mediterana* te nastupao na brojnim televizijskim produkcijama s renomiranim orkestrima. Nakon što sam osvojio glavnu ulogu u operi *Tosca* na audiciji u Londonu, krenula je i moja međunarodna tenorska karijera.

Usavršavao sam se u Londonu uz podršku *Royal Opera House* kod profesora s *Royal Academy of Music* gdje sam stekao veliko glazbeno iskustvo i znanje. Kako sam sazrijevao kao glazbenik tako se i moj glazbeni izričaj izgrađivao, ali potpunu slobodu i kreativnost kao glazbenik doživio sam kada sam postao svjestan da je ovo talent koji mi je dragi Bog dao i da sam, kao i svi mi u svojim talentima, pozvan upotrijebiti ga za dobro.

Imaš obitelj. Kako uspijevaš povezati svoje mnogobrojne nastupe i život s obitelji?

Imam predivnu ženu i sina, moj izvor snage i podrške. Trudim se uskladiti profesionalne obveze s obiteljskim životom, jer uvijek mi je važno pronaći vremena za svoju obitelj. Moja žena pruža mi podršku i uz mene je i u profesionalnom smislu, a posebno me razumije i kao glazbenica, sve one moje trenutke kreativnosti, stvaranja i djelovanja. Zajedno smo u svemu i to je veliki blagoslov. Nastojimo da sve ima svoje vrijeme, prvenstveno zajednička molitva, a onda vrijeme za obitelj, stvaranje i nastupe.

Nastupao si kao pjevač po staračkim domovima, odakle se razvila tvoja karitativna djelatnost, napose prema bolesnim, starim osobama (Zaklada biskupa Josipa Langa

Isus je uvijek u centru mojih nastupa, bilo da je skriven u mom srcu, vidljiv u Presvetom Oltarskom Sakramentu ili u mojim pjesmama. Sve što radim i što jesam utemeljeno je u Isusu. On je moja snaga i izvor na kojem se napajam.

bavi se brigom za stare, nemoćne, bolesne ljude koji su na rubu društva). Reci nam nešto o tome.

Još u Londonu sam imao priliku učiti o glazbenoj terapiji, a onda i pjevati jednoj umirućoj osobi u bolnici. Međutim, tijekom jednog iskustva o kojem sam često svjedočio, kada je preminuo moj dragi prijatelj na palijativnom odjelu u Dubrovniku, osjetio sam poziv da svojim glasom donesem utjehu onima koji pate. Pokrenuo sam glazbeni program, prvo na palijativnom odjelu Opće bolnice u Dubrovniku, a potom se potreba za glazbenim radionicama pokazala plodonosna i u domovima za starije i nemoćne, bolesne i napuštene. Puno je tu lijepih i dirljivih priča, iskustava i svjedočanstava, ali ono što mogu reći je da mi je dragi Bog dao milost da glazbom donosim utjehu kroz Božju Riječ i tu se rodila ljubav i želja za psalmima.

Surađnja sa *Zakladom biskup Josip Lang* omogućila mi je da doprinesem brizi za starije i nemoćne osobe na najbolji način na koji ja to mogu učiniti, a to je kroz glazbu.

Poznat si po specifičnom pjevanju psalama, ali baviš se i "svjetovnom" glazbom. Pjevaš Bogu na slavu i ljudima na radost.

Uvijek volim reći da je sva glazba duhovna. Glazba dotiče ljudska srca, dopire tamo gdje riječi ne mogu doći. Autentične izvedbe psalama koje sam objavio na svom albumu *Moja hridino* progovaraju slušateljima direktno, jasno, kroz Božju Riječ.

Ostala glazba koju izvodim njeguje tradicionalne vrijednosti ljubavi prema čovjeku, domovini, obitelji i težnji čovjeka da bude sretan i ispunjen, a to je jedino moguće u Bogu, tako da se i u tim pjesmama opet usmjeravam na jedini smisao života u vjeri.

Reci nam gdje si sve nastupao i kako ti je bilo? Koji je izvor tvoje snage?

Nastupao sam diljem svijeta, od Amerike, Australije, Europe... Zaista je teško pobrojati sve gradove i izdvojiti neki nastup, jer svaki nastup nosi posebnu radost i ispunjenje koje u tom trenutku dijelim s publikom. Isus je uvijek u centru mojih nastupa, bilo da je skriven u mom srcu, vidljiv u Presvetom Oltarskom Sakramentu ili u mojim pjesmama. Sve što radim i što jesam utemeljeno je u Isusu. On je moja snaga i izvor na kojem se napajam.

Imaš li neku poruku za naše čitatelje?

Vjera u Isusa Krista donosi mir i ispunjenje koje svijet ne može pružiti. Budite hrabri u traženju ove Istine i vjerujte da će vas dragi Bog voditi kroz život i bit će lakše izdržati sve uspone i padove. Nikada nije kasno otvoriti srce Bogu i dopustiti da nas vodi. Moje srce za Isusa se simbolično otvorilo u 33. godini ali svjedočim o srcima mnogih s kojima sam uz glas i gitaru proveo posljednje dane života, koji su srce otvorili i puno kasnije. Blago njima jer su upoznali Isusa!

Hvala vam što ste me prihvatili kao dio vaše zajednice. Sretan sam što mogu već treću godinu nastupiti u Beču s našom dragom braćom i sestrama.

POMOĆ NAŠE MISIJE U KATASTROFALNIM POPLAVAMA

Voda je blagodat dana od Boga. Bez vlage, bez vode ništa ne može rasti. Ni jedan živi stvor, ni biljka, ni životinja, ni čovjek. Svi za život trebamo vodu. A kako voda tek osvježava? Sjetite se vrućih ljetnih dana. Svi smo hrlili na more, jezero, rijeku, ili barem pod tuš da se osvježimo. A kako li voda, napose hladna, bistra, čista, gasi žed? U čemu se bolje oprati nego u vodi.

Sredina je rujna 2024. god. Kiša, dva, tri dana, pa i četiri i pet pada li pada neprestance... Zemlja, previše asfaltirana, betonirana, nije mogla upiti svu vodu koja se slijevala s nebeskih visina, a voda po prirodnom zakonu teče tamo gdje je najniže. Voda je najveća sila, ruši sve pred sobom, sve nosi sa sobom. Voda u bujici ne poznaje i ne poštuje ni živote ni materijalne stvari. Automobili, kuće, njoj su poput igračaka.

Poplave u Austriji! Katastrofične slike. Hoće li biti danas misa na filijali? Možete li se probiti? Jesu li ceste prohodne? Bila su pitanja koja sam te nedjelje dobivao na mobitel od vjernika iz filijalnih crkava južno od Beča. Kolega u St. Pöltenu se jedne nedjelje nije mogao probiti do mjesta gdje redovito slavi sv. mise zbog nabujalih rijeka koje su poplavile ceste. Svi smo strepili, a pogotovo oni koji svoje domove imaju u nizinama, blizu rijeka, potočića koji su se tih dana pretvorili u divlje bujice. Bujice su se polako smirile u Austriji, Češkoj, Mađarskoj, ljudi su prionuli čišćenju onoga što je ostalo od poplavljenih kuća, zbrajaju se i saniraju štete, podzemna željeznica opet radi, početak je listopada.

Oko blagdana sv. Franje u naše su domove putem medija došle još strašnije slike, pravi *smak svijeta* dolazi, opet zbog silnih kiša, ovaj put u Bosni i Hercegovini. Dijelovi nekih sela, ceste, željeznice - bujica ih je jednostavno odnijela, a tek ljudski životi... U noći, bez neke najave, jednostavno si zbrisan s lica zemlje. Ne znaš ni dana, ni časa.

Na misama u Beču i u crkvama na filijalama prikupili smo 29.760 eura, koje smo prosljedili Caritasu Bosne i Hercegovine te Austrije. Kap u moru. Svima hvala od srca!

FJK

VIJENCI LJUBAVI I NADE ZA DJECU VAREŠA

fDG

U toplom ozračju zajedništva, dani uoči adventa u našoj Misiji ispunjeni su posebnim ozračjem. Zvuk smijeha, razgovora i molitve ispunjava svaki kutak, dok vrijedne ruke naših članova – od najmlađih do najstarijih – izrađuju adventske vijence. Ovi vijenci nisu samo simbol dolaska Božića, već i duboka poruka ljubavi i zajedništva. Svaka svijeća i svaki ukras na vijencu nose toplinu truda i molitvu za one kojima je pomoć najpotrebnija – djecu u Varešu.

Pripreme za ovu akciju, koju s ljubavlju vodi i organizira naša sestra Dragana, započele su danima unaprijed. Naručene su svijeće, prikupljeni prirodni ukrasi poput šišarki i grančica, osigurane su sve potrebne potrepštine, ali najvažnije od svega – okupilo se puno srca spremnih na rad i pomaganje.

Rad u radionici počinje ujutro i traje do večeri. Hodnici četvrtog kata ispunjeni su zvukom koraka – stepenice su postale naša svakodnevica, a u šali kažemo da ključevi neprestano putuju gore-dolje u našim ‘papama’ (pletenim vunanim čarapama), koje nas griju u ovim hladnim danima. Atmosfera je opuštena, ali u svakom trenutku osjeća se radost rada za viši cilj. Od mladih sudionika koji donose svježinu i energiju, do starijih članova koji svojim iskustvom i tradicijom unose toplinu, svaki pojedinac ima svoju nezamjenjivu ulogu.

Sestra Dragana, koja neprestano obilazi sve sudionike, motivira, pomaže i uvijek brine da svi imaju što im je potrebno. “Ona nas okuplja poput pastira,” kaže jedna od sudionica kroz osmijeh. “Uz nju sve izgleda lakše, a njezina energija i vedrina su zarazni.”

Vrhunac svakog dana je zajednička molitva krunice. Kad se svi okupljamo u tišini i zahvaljujemo na prilici da pomognemo, osjeća se duhovna snaga zajedništva. Molitva nas povezuje i daje smisao svakom izrađenom vijencu, svakom malom ukrasu i svakom uloženom trudu. Adventski vijenci, nastali iz tolikog truda i ljubavi, predstavljaju mnogo više od ukrasa. Svaka svijeća simbol je nade, svaka šišarka svjedočanstvo prirodne ljepote, a svaki ukras odraz zajedničke molitve i predanosti. Na kraju dana, stolovi su prepuni vijenaca – svaki jedinstven, svaki izrađen s posebnom pažnjom i ljubavlju. Oni nisu samo ukrasi koji će krasiti domove, već nositelji nade i solidarnosti.

Adventski vijenci iz naše Misije simbol su topline i zajedništva koje ne poznaje granice. Prihod od prodaje vijenaca bit će doniran djeci u Varešu, kako bi im se omogućio ljepši i vedriji Božić. Naša Misija ovim činom šalje poruku ljubavi i nade – ne samo djeci u Varešu, već i svima nama. Advent nije samo vrijeme pripreme za Božić; to je i prilika da pokažemo svoju vjeru u djelima, da ljubav prema Bogu i bližnjemu pretvorimo u konkretan čin dobrote. I dok plamen svijeća na adventskim vijencima bude sjajio u domovima Beča, neka svima donese podsjetnik da se prava radost Božića nalazi u dijeljenju i zajedništvu.

Akcija adventskih vijenaca podsjeća na to koliko male geste, vođene velikom ljubavlju, mogu donijeti velike promjene. Iza svakog vijenca stoji priča – priča o rukama koje su ga izradile, o ljubavi koja ga je oblikovala i o molitvi koja je utkala nadu u svaki detalj. Dojmovi naših vrijednih volontera, njihove misli i osjećaji, govorit će sami za sebe. Kroz njihove riječi najbolje će se osjetiti koliko ovakvi trenuci znače za zajednicu, ali i za sve nas osobno. Te riječi – iskrene, tople i ispunjene vjerom – podsjetit će nas kako mali čini ljubavi mogu osvijetliti nečiji život i unijeti toplinu u ovo predbožićno razdoblje. Neka adventski vijenci budu svjetlo koje grije srca svima – i onima koji su ih izrađivali i onima kojima su namijenjeni.

Adventski vijenci iz naše Misije simbol su topline i zajedništva koje ne poznaje granice. Prihod od prodaje vijenaca bit će doniran djeci u Varešu, kako bi im se omogućio ljepši i vedriji Božić. Naša Misija ovim činom šalje poruku ljubavi i nade – ne samo djeci u Varešu, već i svima nama. Advent nije samo vrijeme pripreme za Božić; to je i prilika da pokažemo svoju vjeru u djelima, da ljubav prema Bogu i bližnjemu pretvorimo u konkretan čin dobrote. I dok plamen svijeća na adventskim vijencima bude sjajio u domovima Beča, neka svima donese podsjetnik da se prava radost Božića nalazi u dijeljenju i zajedništvu.

Puno je razloga za rad u ovom Božjem vinogradu, od ugodnog i lijepog druženja do razvijanja kreativnosti, zaboravljanja na svoju svakodnevicu ali najjači je osjećaj uzvraćanja ljubavi samom Isusu Kristu, jer rekao je: Što god učiniste manjima među vama, meni učiniste.

Ja želim biti dio svega ovoga. I da ne zaboravim zaraznu ljubav i predanost naše časne Dragane koja iz nas izvlači ono najbolje.

Branka Matuzović

Često se kaže: ruke koje pomažu mogu promijeniti svijet. Nisam promijenila svijet, ali jesam sebe, zahvaljujući radionici i sestri Dragani koja već 10 godina s nama radi. U radionici se upoznajemo i družimo jedni s drugima. Tih par tjedana koje zajedno radimo ne da dajemo samo svoje slobodno vrijeme, već svoje srce za potrebne. "Rad", ja bih prije rekla igranje u radionici – igraonici, čini me ispunjenom, radosnom i sretnom osobom.

Ružica Stojanović

U radionicu dolazim rado jer je humanitarnog karaktera, drugo ekipa na 4. katu je sjajna. Zaštitni lik naše radionice je naša "mama" Jela koja nas zabavlja i pazi da nismo gladne i žedne. Nadam se da će radiona još dugo raditi.

Ljilja Karačić

Radionica me tako ispunila duševnim mirom. Pokraj teške i tužne godine, potakla me sestra Dragana kad sam joj prišla i pitala je da dođem na radionicu, tako je sa srcem punim ljubavi odgovorila: Dođi, bit će mi drago. Onda sam krenula, vjenčić po vjenčić, a u svakom vjenčiću dok sam izrađivala su mi na srcu bila djeca iz Vareša.

Gordana Radoš

Izrada adventskih vijenaca nije bila samo kreativna radionica, već i prilika za opuštanje i druženje. Zajedno smo stvarali, razmjenjivali

ideje i puno se smijali. Svi su bili opušteni i veseli, što je dodatno pridonijelo ugodnoj atmosferi. Bilo je lijepo moći na trenutak zaboraviti svakodnevne obaveze i jednostavno se posvetiti nečemu tako mirnom i inspirativnom. Dok smo slagali svijeće i ukrase, osjetila sam kako me rad ispunjava unutarnjim mirom i radošću. Posebno mi je bilo drago upoznati nove ljude, razmijeniti ideje i uživati u zajedničkom druženju.

Julianna Krajinović

Najprije hvala dragom Bogu što nam je dao sestru Draganu, koja nas je pokrenula. A ja sam ispunjen, radostan i veseo što mogu na bilo koji način pomoći našim dragim mališanima. Bogu se molim za našu sestru da je Bog čuva i da joj da snage i zdravlja da nas i ubuduće može okupljati u radionici radosti i veselja.

Zdravko Baković

Već dugi niz godina na 4. katu naše Misije, vrijedne ruke kreiraju i slažu adventske vjenčiće koji nam uljepšavaju domove. Bude na radionicama pjesme, smijeha, dobre hrane, psihoterapije. Sve se radi s maksimalno utkanom ljubavlju za one kojima je namijenjen novac od prodaje vjenčića. Neki su stekli nova prijateljstva za čitav život. Ništa to ne bi bilo moguće bez vrijedne majstorice u pravljenu mašni i odlične organizacije naše sestre Dragane. Tko ne vjeruje da je ovako kako sam napisala neka sljedeće godine dođe i sam se uvjeri.

Ivana Čondrić

Hvala na radosti što sam mogla biti dio radionice. Bilo je lijepo biti zajedno i raditi za najmanje. Hvala Gospi što je meni osobno otkrila talent za koji nisam imala pojma da postoji. Imala sam priliku uručiti jednom gospodinu vijenac koji sam sama izradila i bio je baš sretan kad sam mu to rekla. Još nešto moram reći što me posebno dirnulo je povjerenje koje sestra Dragana imala u mene.

Nikolina Krnjić

U radionicu idem iz više razloga! Prvo da pomognemo djeci kojoj je pomoć potrebna, a naša Misija se posebno brine da dobiju sve što im je potrebno! Dok pravim vijence ne razmišljam ni o čemu drugome nego kako ga što ljepše napraviti tako zaboravim na sve brige, a to je kao vrsta terapije, a uz to lijepa su i druženja i nova upoznavanja. Sestra Dragana to radi tako dobro da svi rado dolaze i pomažu joj u pravljenju vijenaca.

Zdenka Beraković

Dobro je činiti dobro. A naš Gospodin je rekao: "Što god učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste!" (Mt 25, 45). Osobno, poslije svakog dobrog djela osjećam se ispunjeno i sretno. Kroz vrijeme pripreme i samog pravljenja krasnih vjenčića, bila sam okružena divnim osobama s velikim životnim iskustvom, ne samo da smo zajedno rasli u vjeri kroz taj period, nego smo se i šalili, smijali, razmjenjivali mišljenja i uživali u ljudskoj dobroti. Bila mi je čast i milost tih dana od onih najmlađih pa do najstarijih kroz smijeh i zajedništvo, učiti se ustrajnosti, postojanosti, srdačnosti, otvorenosti srca i duše za milosti koje su nam u izobilju nuđene.

Ruža Ilić

Radionica koja obnavlja i ozdravlja duh, dušu i tijelo. Naša sestra Dragana sve nas prima raširenih ruku, vedrog i nasmijanog lica, zaboravljamo na svoje brige i probleme i odlazimo kući obnovljeni i zdravog Duha. Moja poruka je svima koji ovo čitate: dođite na 4. kat u učionicu sestre Dragane i uvjerite se da tu živi najbolji liječnički tim koji voli i poštuju sve ljude dobre volje.

Irena Baković

Radionica naša blagoslov je pravi jer od jutra do mraka sastaju se mladi i stari, za pomoć djeci u Varešu, svoje su vrijeme dali. Nije lako napraviti vijenac, jer svaki mora proći test kod sestre Dragane, svaki vijenac kad napraviš moraš ga okrenuti naopako da vidiš hoće li nešto s njega pasti.

Najveća je žrtva nošenje svega gore, pa dolje. Za anđele naše ništa teško nije, bar na trenutak neće biti tuge koja se u njihovim očima krije. Nije mi se bilo teško na 4. kat popeti, ako Bog da, dogodine ću opet. Hvala sestri Dragani i svim vrijednim rukama, lijepo je bilo raditi i smijati se s vama.

Marinka

Prije sam uvijek sam mislila da za mene nije radionica, da ja to ne bih znala raditi, ali moj se život promijenio od kad sam postala aktivna u Marijinoj legiji. Sada bih da imam vremena dolazila svaki dan činiti dobra djela za Crkvu.

Ruža Jurkić

Prvo osjetim radost kad primijetim da mogu doći. A onda mir, radost i zadovoljstvo jer radim nešto me ispunja i što volim, a to je što pomažem Crkvi koja dalje pomaže onima koji su u potrebi s tim da izražavam svoju kreativnost, naravno i razgovor s ostalima i druženje, a pogotovo s našom dragom i nasmijanom sestrom Draganom. I onda se nakon toga osjećam blagoslovljeno, sretna što sam mogla bar malo pripomoći u svemu tome! I hvala vam što nam pružate takvu priliku i zadovoljstvo.

Jelena Akrap

Kad dođeš na radionicu, odmah vidiš koliko je zajedništvo važno. Svi smo se trudili, bez obzira na 'male škole' ili diplome – svaki vijenac je nastao uz osmijeh i dobru volju. A kad vidiš koliko ih je napravljeno, znaš da smo dali sve od sebe. Sad nam samo treba policajac da ih čuva dok se prodaju! Bog nas čuvao i blagoslovio, jer ovo je zaista rad iz srca.

Jela

Priča o češeru

Osvanulo je još jedno hladno jutro. U krošnji oronulog, starog bora provirio je neugledni, maleni češer. Raširio je svoje oči pune tuge gledajući prema svojim prijateljima koji su se nalazili na zemlji jer ih je hladni vjetar otkinuo s

grana i razbacao po cijeloj šumi. Suzama je dozivao njihove malene glavice i pružao ruke kako bi ih još jednom zagrlio. Njegovo maleno srce je bilo raskidano. Poput napuštenog prosjaka, skrivao je svoje lice, skupljajući svoje krhko tijelo u tamu krošnje koje ga je jedina čuvala i pazila. Grana na kojoj je rastao bila je jedina poveznica između neba i zemlje, prijatelja i vječne usamljenosti.

Sjetio se mali češer molitve koju ga je stablo učilo godinama. Svaku večer sklapao je ruke s prijateljima, dizao oči k nebu zajedno izgovarajući njima najdražu molitvu „Anđele čuvaru“. Još nije izgovorio ni prvu riječ, poput lahora, tihi povjetarac spusti ga na zemlju.

Veselju nije bilo kraja. Plesali su, kotrljali se šumom, pravili piruete na veselje svim šumskim životinjama. Ptice su im krilima slale aplauze, a sunce ih pozdravljalo svojim zrakama.

U jednom trenu začu se neobično šuškanje. Sijeda starića šeta šumom i drhtavim rukama prikuplja češere. Češeri se uplaše i od straha zaniyeme. Bijahu ubačeni u ljubičastu vrećicu i odneseni na 4. kat sobice u kojoj je živjela. U iščekivanju su se migoljili na stolu gdje su bili odloženi. Napokon su osjetili toplinu nepoznatih ruku koje su ih dodirivale. Plesali su u šakama spretnih ruku. Na bolna mjesta od silnih padova, stavljane su im prekrasne mašne, sjajne bombice. Mirisni cimet i suhe naranče opijali su njihova tijela. Četiri neobična stupa koja mogu gorjeti, postavljali su pokraj njih kao četiri zaštitara. Bijahu sklopljeni u jedan adventski vijenac. Tu je čak i mirisna grana staroga bora, odrezana s krošnje koja je bila njihov dom. Bili su presretni i zahvalni svim ljudima koji su im pravili društvo tih dana.

Svanulo je nedjeljno jutro, a zvuk crkvenog zvona odjekivao je gradom.

Na ulazu crkve malena djevojčica u plavom kaputiću ugleda zanimljiv vjenčić i prigrli ga u svoje ruke.

U toplom domu, na obiteljskom stolu, zablista vijenac, rasplamsa se ljubav i sreća.

Prije obiteljskog objeda, upaljena bijaše prva svijeća. Sklopiše se ruke na molitvu i zahvalu Gospodinu na prekrasne dane u šumi, ljepotu druženja na 4. katu. Sjetiše se češeri mirisne pite, najslađih kava i kolača koje po prvi puta vidješe. Zapjevaše zajedno „Padaj s neba“ i utonuše u san.

Monika Kajić

PUT SVETOG JAKOVA/CAMINO DE SANTIAGO/JAKOBSWEG

Zahvaljujući s. Luciji Klarić, koja je sve organizirala, ove godine imali smo posebnu milost hodočastiti u Santiago de Compostela, „Put sv. Jakova“.

Naše putovanje započelo je 21. srpnja 2024. ispred naše crkve Am Hof uz molitvu i zajedništvo. Uz vjernike iz naše HKM pridružilo nam se još par hodočasnika iz St. Pöltena, kao i fra Ilija Mijatović, voditelj HKM-a St. Pölten, zatim par hodočasnika iz Osijeka, Zagreba, Ljubljane i Njemačke. Bila je tu i s. Josipa Pavla Jakić, koja nam je svojim predivnim glasom uljepšala naše hodočašće. Znajući da nas gospodin Dino Budimir sa svojom ekipom vozi, osjećali smo se sigurno. Hvala, Dino tebi i tvojima.

Hodočašće putem svetog Jakova jedno je od najpoznatijih i najstarijih hodočasničkih putovanja u kršćanskoj tradiciji. Svatko tko krene na ovaj put, bez obzira na fizičke granice ili udaljenost ulazi u nešto dublje – hodočašće vlastite duše. Put vodi prema grobu apostola Jakova. Sv. Jakov je u ikonografiji često prikazan s jednim štapom u ruci, šeširom na glavi i jednom školjkom. Zaštitnik je svih hodočasnika kao i cijele Španjolske.

Školjka, posebno Jakovska kapica (*Pecten jacobaeus*), ima duboko značenje na Putu svetog Jakova. Zbog toga je školjka postala simbol svetog Jakova i hodočašća prema njegovom svetištu. Nekada je školjka služila hodočascima kao praktičan alat, jer su njome mogli skupljati vodu iz izvora ili koristiti je kao posudu za hranu.

Duž cijelog Puta svetog Jakova (koji prolazi kroz nekoliko europskih zemalja), školjka je postavljena na putokazima, križevima i drugim orijentirima. Zahvaljujući s. Luciji, koja nam je pribavila školjke, mi smo ih nosili pričvršćene na naše ruksake.

Put svetog Jakova, poznat i kao *Camino de Santiago*, ima nekoliko ruta. Mi smo prešli zadnjih pet etapa (*Ca-*

Hodočašće putem svetog Jakova jedno je od najpoznatijih i najstarijih hodočasničkih putovanja u kršćanskoj tradiciji. Svatko tko krene na ovaj put, bez obzira na fizičke granice ili udaljenost ulazi u nešto dublje – hodočašće vlastite duše.

mino Francés), počevši iz mjesta Sarria u Španjolskoj. Hodali smo pet dana i prešli oko 122 km. To je jedan od najpoznatijih putova hodočašća u Europi. Hodali smo kroz šume hrasta, kestena i eukaliptusa, koje su nam

pružale hlad. Krajolik Galicije sastoji se od blagih brežuljaka i plodnih dolina. Putovi često prate male potoke i rijeke. Na posljednjim kilometrima do Santiaga prolazili smo kroz šume eukaliptusa. Njihov jedinstveni miris

i visoka stabla čine krajolik posebnim i drugačijim od prethodnih etapa. Između svake etape bila su nam organizirana prenoćišta (*albergues*), koja su bila skromna, ali apsolutno prilagođena potrebama nas hodočasnika. Na primjer, omogućeno je pranje rublja (ručno ili strojno), također sušenje, utičnice za punjenje mobilnih telefona i sl. Bile su to veće prostorije s krevetima na kat, s mjestom za 6 do 20 osoba. Čak je jedno prenoćište bio veliki *dormitorij* u kojem nas je bilo smješteno 130 osoba. Poslije dva, tri naporna dana, ni hrkanje više nikoga nije smetalo. Mi koji smo na to bili osjetljiviji koristili smo čepiće za uši. Dok smo hodali, prikupljali smo pečate u naše putovnice, što je postalo važan dio našeg putovanja.

U svakoj crkvi, *alberguesu*, malom selu ili kafiću, svaki pečat predstavljao je korak bliže našem cilju. Bilo je žuljeva, bolova u zglobovima, plavih noktiju... Unatoč svemu tome, nismo se dali obeshrabriti, nego smo podržavali i ohrabivali jedni druge koliko je tko mogao. Imali smo milost što je među nama hodočasnica bilo i liječnika i masera, što nam je puno olakšalo naš hod.

Na putu se nalaze brojne oznake i stupovi s brojem preostalih kilometara do Santiaga. Ti stupovi nisu samo orijentacijski pokazatelji već i simbol nade i napretka. Svakim prijeđenim kilometrom bili smo bliže cilju, fizičkom i duhovnom. Put nam je bio ispunjen susretima s ljudima iz svih dijelova svijeta. Pozdrav koji smo nebrojeno puta izgovorili tijekom hodanja bio je

Buen Camino (Sretan put), koji smo govorili prolazeći jedni pored drugih. Zahvaljujući fra Iliji, imali smo milost slaviti svetu misu na otvorenom, tj. tijekom našeg hoda. Bilo je to posebno iskustvo koje je obogatilo naše hodočašće. Svjetlost sunca koja je obasjavala prostor bila je poput Božjeg blagoslova, a miris svježeg zraka donosio je osjećaj slobode i radosti. Fra Ilija je vodio svetu misu s velikom pobožnošću, a njegove riječi duboko su nas dirnule. Kada smo napokon stigli pred veličanstvenu katedralu u Santiagu, osjetili smo ispunjenje i zahvalnost. Prisustvovali smo svetoj misi, gdje smo, okruženi hodočasnica iz cijelog svijeta, osjetili posebno zajedništvo u vjeri i molitvi. Po završetku mise, obišli smo grob svetog Jakova.

Pečati koje smo skupljali u putovnice tijekom puta omogućili su nam dobivanje certifikata *Compostele* kao priznanje za naše hodočašće.

Po povratku smo hodočastili u Lurd

kako bismo zahvalili Majci Mariji za njezinu prisutnost na našem putu.

Imali smo mogućnost prisustvovati i veličanstvenoj procesiji sa svijećama. Bio je to čin zahvalnosti za sva uslišanja i blagoslove koje smo osjetili tijekom putovanja.

Dana 1. kolovoza 2024., sretni i zahvalni dragom Bogu za sva iskustva i bezbroj lijepih trenutaka, vratili smo se u Beč, ojačani duhovno i tjelesno.

Jedno predivno iskustvo! U ime svih nas hodočasnika, još jednom veliko hvala: s. Luciji, fra Iliji, s. Josipi, Marinu..., kao i gospodinu Budimiru i njegovoj ekipi. *Buen Camino!*

Sara Davidović

HODOČAŠĆE U ASIZ (18. – 22. RUJNA 2024.) ČLANOVA TREĆEG REDA SV. FRANJE I PJEVAČA UZ BLAGDAN RANA SVETOG FRANJE

Povod za ovo hodočašće bio je veliki franjevački jubilej, obilježavanje 800. obljetnice rana sv. Franje, čudesnog događaja iz 1224. godine, kada je sv. Franjo Asiški na brdu La Verna u Toskani na svome tijelu primio pet Isusovih rana. Tu se ispunila žarka Franjina želja, da mu Bog dadne znak svoje ljubavi u Isusovim ranama po kojima se potpuno suobličio Kristu. Blagdan Rana svetog Franje crkva slavi 17. rujna. Upravo je La Verna bila prvo odredište našeg hodočašća na koje smo krenuli iz Beča u srijedu navečer, 18. rujna, s fra Radovanom Čorićem, duhovnikom Trećeg reda i sestrom Ivanom Džambas, voditeljicom župnog zbora Hrvatske katoličke misije Beč.

Mistika i ljepota La Verne u ranim jutarnjim satima, obilazak Kapele stigmata ili svetih rana i sveta misa bili su nam jasan putokaz za dalje, a La Verna, spoj Franjine i Isusove ljubavi, ostat će nam ideal kao i svim franjevačkim dušama.

Nakon La Verne uputili smo se prema Asizu u Umbriji, početku i središtu Franjina života i djelovanja. Na putu u Asiz svratili smo u Noceru Umbru, mjesto nadomak Asiza, gdje smo bili smješteni i gdje nas je dočekala sestra Ljubica Rado-

vac, koja nam je bila vodič kroz Asiz i ostala mjesta. U Asizu se 1182. godine rodio i krstio sveti Franjo, proveo buntovnu mladost i na kraju se obratio u crkvi svetog Damjana gdje je čuo poziv: *Franjo, pođi i popravi mi crkvu jer, kako vidiš, sva je u ruševinama!*

U Asizu sve odiše franjevaštvom koje je dalo svoj pečat svakoj crkvi, ulici, trgu. Taj dan smo posjetili baziliku sv. Klare u kojoj se nalazi grob sv. Klare, katedralu sv. Rufina u kojoj se sv. Franjo krstio, kuću sv. Franje - Chiesu Novu, crkvu Santu Mariu Maggiore u kojoj se nalazi tijelo blaženog Carla Acutisa, te crkvicu sv. Damjana u kojoj smo imali večernju pjevanu molitvu.

Sljedećeg jutra krenuli smo put Cascie kako bismo posjetili svetište sv. Rite koju Crkva slavi 22. svibnja. Sv. Rita je na čelu zadobila ranu koja ju je podsjećala na Isusovu trnovu krunu. Zaštitnica je bespomoćnih i beznadnih slučajeva.

Nakon Cascie uputili smo se prema franjevačkom Betlehemu - Grecciu. Prošla godina bila je posvećena proslavi 800. obljetnice uprizorenja živih jaslaca u Grecciu. Posebno lijepo je bilo pjevati Božićne pjesme na svetoj misi koju smo slavili

u Grecciu 20. rujna. Ovdje se svaki dan slavi Božić.

Poslije Božićne mise naše sljedeće odredište bila je Perugia gdje smo posjetili katedralu sv. Lovre u kojoj se čuva prsten sv. Josipa. Posjet Perugi ne bi bio potpun bez čokolada i poznatog čokoladnog poljupca – Bacia. S vrećicama punih čokolade vratili smo se u Noceru Umbru prepuni dojmova i doživljaja tog dana.

Subota je bila posljednji dan hodočašća i dan posvećen srcu i duši Asiza: bazilici sv. Franje i bazilici sv. Marije Anđeoske – Porcijunkuli. U bazilici sv. Franje imali smo vremena za osobnu molitvu kod groba sv. Franje. U njoj je s nama svetu misu predslavio fra Nikola Kozina. Potom smo pješačili do sv. Marije Anđeoske, vелеbne bazilike koja se nadvila štiteći Franjinu najdražu crkvicu - Porcijunkulu, ujedno i Franjino najdraže mjesto na svijetu. U toj crkvici je jedne noći 1216. godine sveti Franjo žarko moleći: *O, presveti Gospodine, iako sam bijednik i grješnik, molim Te, udijeli velikodušno svim posjetiteljima ove crkve koji se pokaju i ispovijede potpuni oprost svih grijeha.* Od Gospodina Isusa izmolio je glasoviti Porcijunkulski oprost koji je papa Honorije III. potom i potvrdio. *Sve vas želim poslati u raj* – tim je riječima sv. Franjo okupljenim vjernicima u Porcijunkuli 2. kolovoza 1216. godine objavio veliku milost o mogućnosti potpunog oprosta za sve koji posjete tu crkvicu, ispovijede se i pokaju. Ljudi su nekoć morali hodočastiti u Svetu Zemlju da bi zadobili ovakav oprost, oprost od vremenitih kazni za grijeha, što je mnogima bilo nemoguće, pa je time ovaj Franjin dar bio još veći. Potpuni oprost je na početku bio vezan uz pohod Porcijunkuli,

Zahvalni Bogu, fra Radovanu, sestri Ivani i svima koji su bili dio ovog hodočašća, duhovno obnovljeni i obogaćeni.

ali se kasnije proširio na sve franjevačke crkve na blagdan Gospe od Anđela koji crkva slavi 2. kolovoza. Oprost vjernici mogu dobiti od 1. kolovoza u podne do 2. kolovoza u ponoć ako se ispovijede, pričeste, pohode franjevačku crkvu ili župu te izmole Vjeronanje, Oče naš i pomole se na nakanu Svetoga Oca. Mi smo bili u pohodu Porcijunkuli pa smo tamo imali priliku i ispovijedati se kod naših svećenika fra Radovana i fra Nikole i tako dobiti potpuni oprost. To je bio vrhunac tog dana, a moglo bi se reći i cijelog hodočašća.

Nedjelja je bila dan povratka u Beč. Krenuli smo rano ujutro prema Padovi, gradu na sjeveru Italije, nama najpoznatijem po svetom Antunu Padovanskom i našem hrvatskom svecu Leopoldu Bogdanu Mandiću. Upravo smo u svetištu svetog Leopolda Mandića slavili nedjeljnu svetu misu. Od *apostola ispovjedaonice*, svetog Leopolda, uputili smo se do *sveca cijelog svijeta*, svetog Ante. Bazilika sv. Antuna Padovanskog je prekrasna bazilika u kojoj se čuvaju njegovi posmrtni ostaci i relikvije. Obišli smo baziliku i zamolili zagovor sv. Ante da nas prati na putu i u životu.

Zahvalni Bogu, fra Radovanu, sestri Ivani i svima koji su bili dio ovog hodočašća, duhovno obnovljeni i obogaćeni, vratili smo se u Beč.

Ružica Češkić

HODAČAŠĆE U RIM

Povratkom kući, nosimo sa sobom ne samo uspomene na sveta mjesta i veličanstvenu arhitekturu, već i obnovljenu vjeru, nadu i snagu da se suočimo s izazovima života.

Od 23. do 28. listopada, vjernici naše Misije imali su čast sudjelovati u nezaboravnom hodočašću koje nas je vodilo kroz svete i povijesne prostore Rima, Asiza i Padove. Uz našeg fra Marka i fra Darka, s nama su tih dana bili fra Fabio Badrov, fra Antonio Gašić i fra Ivan Ivanković. Posebnu toplinu ovom hodočašću dao je fra Ivan, koji je bio prisutan tijekom cijelog hodočašća kao duhovni vodič, podrška i prijatelj, a kojeg naša zajednica poznaje po njegovom redovitom dolasku za blagoslov obitelji tijekom Božića i uoči Uskrsa.

Prvi dan: četvrtak, 24. listopada: Asiz – Svetost u poniznosti

Prvi dan našeg hodočašća započeo je u Asizu, poznatom po svojoj povezanosti s franjevaštvom, mjestu gdje su sv. Franjo i sv. Klara Asiška oblikovali svoju vjeru i služenje Bogu. Pod vodstvom fra Fabija Badrova obišli smo baziliku sv. Franje gdje smo molili pred grobom ovog velikog sveca. Freske koje prikazuju njegov život podsjetile su nas na snagu jednostavnosti i poniznosti u služenju Bogu i ljudima. Zatim smo posjetili baziliku sv. Klare gdje smo se zadržali u molitvi pred križem pred kojim je sv. Franjo čuo Božji poziv: "Franjo, idi i popravi moju Crkvu." U tišini toga svetoga mjesta, razmatrali smo o vlastitim pozivima i odgovornosti u vjeri.

Poseban trenutak bio je posjet grobu Carla Acutisa, mladog blaženika poznatog kao "svetac digitalnog doba," koji će u travnju, 2025. godine, u godini Jubileja biti proglašen svetim. Blaženi Carlo, koji je posvetio svoj život euharistiji i korištenju modernih tehnologija za evangelizaciju, svojim primjerom pokazuje kako svetost nije udaljena od svakodnevnog života. Na njegovom grobu slavili smo svetu misu, moleći za nadahnuće i snagu da i sami u svojim životima budemo svjedoci Božje ljubavi. Nakon duhovno ispunjenog dana, krenuli smo prema Rimu.

Drugi dan: petak, 25. listopada: Rim – Tragovima povijesti i svetosti

Drugi dan našeg hodočašća bio je posvećen Rimu "srcu katoličanstva", no zbog zatvaranja Lateranske bazilike radi Sinode, morali smo prilagoditi plan. veličanstvene znamenitosti koje su nas se duboko dojmi-svetom misom u bazilici sv. Marije od Nebeskog oltara obilježili spomen bl. Katarine Kosače, bosanske princeze čije je predanje Bogu i Crkvi primjer svetosti i poniznosti.

čanstva", no zbog zatvaranja Unatoč tomu, posjetili smo le. Dan smo započeli (Aracoeli), gdje smo

Bl. Katarina Kosača bila je duboko povezana s Kraljevom Sutjeskom, gdje je kao supruga posljednjeg bosanskog kralja Stjepana Tomaša provela značajan dio svog života. Upravo u Kraljevoj Sutjesci, središtu bosanske kraljevske vlasti i duhovnosti, Katarina je ostavila neizbrisiv trag svojom vjerom i predanošću. Ovo sveto mjesto svjedoči o njenoj povezanosti s Bosnom, njenim narodom i vjerom, što je čini simbolom poniznosti i snage.

Posjetili smo koloseum, simbol kršćanskih mučenika i crkvu sv. Petra u okovima, gdje smo se divili Michelangelovom Mojsiju i lancu kojim je, prema predaji, bio vezan sv. Petar. Obilazak bazilike sv. Marije Velike, jednog od najvažnijih marijanskih svetišta, bio je posebno dirljiv jer smo se molili Majci Božjoj za mir i blagoslov u našim obiteljima. Klečeći smo prošli Svete stube, znak pokore i sjećanja na Kristovu muku, a posjet bazilici sv. Križa Jeruzalemskog, koja čuva relikvije Kristove muke, zaokružio je naš dan.

3. dan: subota, 26. listopada: Rim – Susret s Crkvom ranokršćana

Subotu smo započeli svetom misom

u Kalistovim katakombama, jedinstvenom mjestu ranokršćanskih mučenika i svjedoka vjere. U tihom razmatranju, prisjetili smo se njihovih žrtava i molili za snagu u vlastitim izazovima. Posjet Andeoskoj tvrđavi bio je podsjetnik na povijesnu povezanost Crkve i svjetovnih vlasti, dok nas je obilazak bazilike sv. Petra u Vatikanu oduševio veličanstvom arhitekture i duhovnim značenjem. U bazilici sv. Petra molili smo pred grobom sv. Petra, a mnogi su se odlučili popeti na kupolu, odakle su uživali u nezaboravnom pogledu na Vatikan i Rim. U popodnevним satima posjetili smo baziliku sv. Pavla izvan zidina, mjesto pokopa apostola Pavla, gdje smo razmatrali o njegovoj vjeri i poslanju.

4. dan: nedjelja, 27. listopada: Vatikan i Rim – Zajedništvo u molitvi

Nedjelja je bila dan zajedništva i molitve. S tisućama vjernika iz cijelog svijeta okupili smo se na Trgu sv. Petra na Angelus s papom Franjom. Njegove riječi nade i poziv na mir dotaknule su nas duboko, podsjećajući nas na snagu univerzalne Crkve.

Nakon Angelusa, prošetali smo Piazza Navonom, gdje smo obišli crkvu sv. Agneze. Posjet Panteonu i Španjolskim stubama bio je prilika za razgledavanje povijesnog dijela Rima. Dan smo završili svetom misom u crkvi sv. Jeronima, hrvatskom nacionalnom svetištu u Rimu, gdje smo zahvalili Bogu za sve milosti ovog hodočašća.

5. dan: ponedjeljak, 28. listopada: Padova – Zatvaranje u ozračju svetosti

Na povratku kući, zastali smo u Padovi gdje smo posjetili baziliku sv. Antuna Padovanskog. Ovo mjesto posebno je drago hodočasnicima, jer čuva grob sv. Antuna, poznatog po svojim čudesima i pomaganju svima koji ga zazivaju. Pred njegovim grobom molili smo za zagovor i zaštitu. Tijekom našeg boravka u Padovi, posjetili smo i svetište sv. Leopolda Bogdana Mandića, gdje smo imali svetu misu. Ovo posebno mjesto duboko nas je dirnulo, podsjećajući nas na svetost sv. Leopolda, njegovu poniznost i služenje ljudima kroz sakrament ispovijedi. Zajednička molitva na ovom svetom mjestu ispunila nas je mirom

i zahvalnošću na duhovnom bogatstvu koje smo doživjeli.

Hodočašće kao trajno nadahnuće

Ovo hodočašće bilo je više od putovanja – bilo je to iskustvo duhovne obnove, zajedništva i susreta s Božjom prisutnošću. Svaki posjet, svaki trenutak molitve i razmatranja ojačao je našu vjeru. Fra Ivan, sa svojom srdačnošću i duhovnim vođenjem, bio je neprocjenjiv dio ovog puta. Nosimo sa sobom obnovljenu vjeru, zahvalnost i želju da živimo Kristovu poruku ljubavi i nade u svakodnevnom životu. Povratkom kući, nosimo sa sobom ne samo uspomene na sveta mjesta i veličanstvenu arhitekturu, već i obnovljenu vjeru, nadu i snagu da se suočimo s izazovima života. Hodočašće u Rim, Asiz i Padovu postalo je trajna inspiracija koja će nas voditi u našem duhovnom rastu i svakodnevnim molitvama. Zahvalni Bogu nadasve što smo se sretno vratili svojim domovima, zahvaljujemo svim našim hodočasnicima, našem fra Marku, izvrsnim vodičima, fra Fabiju, fra Antoniju, a posebno našem fra Ivanu i svima koji su ovo putovanje učinili tako posebnim. Napose hvala našem fra Darku koji je s ljubavlju brižno pazio na svakog hodočasnika, misleći na svaki detalj, dao je cijelog sebe u ovo putovanje i organizirao nam nezaboravno hodočašće. Za uspomenu nam je podijelio s logom misije i datumom te mjestima hodočašćenja, prekrasne boce za vodu, ruksake i kišobrane koji su nam dobro poslužili kako zbog kiše tako i za lakše prepoznavanje grupe.

s. Dragana Tomić

HODOČAŠĆE U MARIA GUGGING

Zamoljen sam od fra Marka sastaviti nekoliko rečenica o misijskom hodočašću u Marija Gugging, 28. rujna ove godine. Još od ranih 2000-ih održavaju se tradicionalno dva puta godišnje hodočašća naše Hrvatske katoličke misije u svetište Maria Gugging blizu Klosterneuburga.

Još od početaka smo tome bili svjedoci i sudjelovali s Framom, fra Mijom, fra Franjom i posebno nakon toga s fra Daroslavom. I ove jesenske subote postavljalo nam se isto pitanje kao i svaki put - krenuti ili odustati? Praksa nam pokazuje da mnogi u zadnji trenutak ipak odluče krenuti unatoč nestabilnom vremenu, lošim prognozama i drugim nedaćama. Tako je bilo i ovaj put. Dio hodočasnika je krenuo iz crkve Am Hof, stigao do Schlossparka Pötzleinsdorf, gdje je veliko okupljanje. Vodio nas je fra Marko koji nas je bodrio svojom vedrom i zanimljivom pričom. Skupilo nas se 325 hodočasnika svih generacija. Gledam to mnoštvo, kad se šumom u Wienerwaldu složi dugi red kojem skoro nema kraja. Na određenim postajama molimo desetnicu krunice i predahnemo.

Kao svaki put to je bila prilika susresti mnogo poznatih i dragih osoba, vjernih hodočasnika koji se često prepoznaju po dobroj opremi, odjeći i štapovima, koje i osobno jako preporučujem. Ali i svaki put iznova tu je mnoštvo novih lica koje dobiješ prilike upoznati i o raznim temama progovoriti, izmijeniti misli, nešto izmoliti ili čak pomoći. Nikad nisam krenuo u Maria Gugging, a da se nisam vratio ispunjeniji i pun dojmova. Putem nas je pratilo vedro jesensko vrijeme koje se kao skoro i svake godine pokaže dosta povoljnije od prognoza s Googla. Uz tih ca. 20-24 km hoda šumom, putevima livada i manjih mjesta neizostavno smo molili krunicu, ali i uz pomoć *ukulele* (male gitare) satima pjevali marijanske, duhovne, tradicionalne i domoljubne pjesme.

Vjerujem, što su mnogi potvrdili, da je pjesma jako pridonijela raspoloženju hodočasnika i da je bilo za svakog ponešto.

Motivi hodočašća su različiti: osobne nakane, tražiti pomoć u raznim životnim nevoljama, brigama, bolestima, riješiti se tereta grijeha ili staviti se pod okrilje Majke Marije.

Ovo hodočašće koje je postalo već davno dio našeg misijskog života sadrži nekoliko uspona, nizbrdica i zahtjevnih dionica koje nas dovode do granice naših tjelesnih snaga. S tim je još ljepši i ispunjeniji osjećaj kad se približavamo cilju svih napora, toj lijepoj Lurdskoj špilji gdje iscrpljeni, ali radosni i ispunjeni slavimo zajedničku svetu misu.

Mislim da nikad nisam vidio toliko mnoštvo na svetoj misi, gdje se nama hodočasnici - pješacima pridružilo mnoštvo naših vjernika, čiji se broj ne da procijeniti.

Moj dojam je izrazito pozitivan i poruka je svima – nemoj odustati! Pripremi dobru obuću, možda štapove, krunicu i dozu dobre volje i otvorenog srca, nešto za gricnuti i vode, te se ne osvrći na prognoze i hrabro kreni!

Toni Piplica

HODOČAŠĆE U MARIJA BISTRICU

I ove 2024. godine smo se u subotu 12. listopada s vjernicima iz Misija u Austriji, poglavito iz Misija St. Pölten, Linz i Graz uputili na već tradicionalno hodočašće u Mariju Bisticu i priključili se hodočasnici iz Vrhbosanske i Banjalučke nadbiskupije. Uz hodočasnike koji su se uputili na hodočašće privatnim prijevozom, mi smo krenuli organizirano s tri autobusa sa sveukupno 159 hodočasnika. Prvi autobus je vodila s. Lucija Klarić, drugi fra Marko Vuković, a treći Marijana Oborović, a prijevoznik je bio kao i svih ovih godina tvrtka Dine Budimira. Uključivši se u autobuse, krenuli smo ispred naše crkve Am Hof u 4 sata ujutro. Nakon što smo se smjestili, izmolili jutarnju molitvu i otpjevali koju pjesmu, većina nas je utonula u san do prvog odmora gdje nas je kava razbudila. Bez nekih problema, stigli smo na vrijeme u svetište, gdje smo se posvetili osobnoj molitvi, ispovijedi, kupovanju uspomena. Sv. misa je započela u 11 sati, a predslavio ju je vrhbosanski nadbiskup mons. Tomo Vukšić uz kojega su suslavili banjalučki biskup mons. Željko Majić i biskup u miru mons. Franjo Komarica, uz mnoštvo svećenika, redovnika, redovnica i Božji puk. Uz prekrasno, sunčano vrijeme, nakon što smo nahranili dušu, pošli smo okrijepiti i tijelo i susresti se s našim poznanicima i rođacima koji su stigli iz BiH i Hrvatske.

Nakon ručka i druženja uslijedio je križni put kojeg je proživljeno predvodio mons. Željko Majić.

Vrijeme je proletjelo, trebalo se vratiti, ali smo ipak uspjeti prije ukrcanja zaigrati kolo i otpjevati nekoliko pjesama. Ugodna je bila i vožnja prema Beču u koji smo stigli u večernjim satima.

fra Marko Vuković

NOVA FILIJALA WIENER NEUSTADT

Četiri filijale naše Misije, Theresienfeld, Markt Piesting, St. Veit i Ternitz spojile su se u jednu filijalu Wiener Neustadt, gdje u crkvi Herz Mariä, od 1. prosinca 2024. god. svake nedjelje i blagdana slavimo sv misu na hrvatskom jeziku u 11 sati, a odvija se i vjeronauk-priprava za jednu grupu prvopričesnika.

Filijala THERESIENFELD

Gđa. Franjka Križanović, udovica, kao izbjeglica se s malom djecom uselila 1992. godine u praznu župnu kuću u Theresienfeldu. Poznajući fra Slavka Antunovića dogovorili su da, ako Franjka skupi 100 vjernika na misu, da će fra Slavko imati svake treće nedjelje u mjesecu misu

na hrvatskom. Tako su na jesen 2005. godine započeli s redovitim misama.

Nasljednik fra Slavka, fra Bernardin Plantek uveo je misu i prve nedjelje u mjesecu, budući da je bilo dosta vjernika koji su mahom iz Srednje Bosne (Jajce, Bugojno, Kiseljak...). Uz gđu. Franjku, najaktivniji u filijali su gđa. Martina Petrović i njezina obitelj, a svirala je Daria Blažan. Tu su i čitači... Svake treće nedjelje je druženje uz kavu i kolače u župnoj dvorani, a pred Božić se pije punč.

Za vrijeme korone smo preselili u veću crkvu u Felixdorfu, a nakon korone smo opet u Theresienfeldu. Za vrijeme korone doselilo je više mladih obitelji iz Beča.

U filijali blagoslov obitelji prima oko 110 obitelji, a vodič je Željko Petrović.

Filijala MARKT PIESTING

Od 1973. godine počele su se slaviti sv. mise na hrvatskom jeziku u Möllersdorfu, Bad Vöslau, Glognitzu i Pernitzu iz kojeg se 1991. godine zbog većeg broja vjernika sele u crkvu u Piestingu. Narod se raseljavao, ali mise su se služile redovito druge nedjelje u mjesecu.

Od rata mise je slavio fra Mato Pranjić, kojeg je naslijedio fra Daroslav Miklaušić, koji je do svoje smrti 2021. dolazio u Piesting. Njega su naslijedili fra Josip Koren i fra Marko Vuković. U ovoj filijali je narod većinom iz Posavine, napose iz Brčkog. Aktivni u župi su Augustin Blažević, prije njega njegov brat Marijan, Vera Blažević kao sakristanka i Jelena Sogović kao čitačica.

Filijala ST. VEIT

Nakon što su se Hrvati okupljali na misu u župnoj crkvi u mjestu Bad Vöslau od 1973. godine, promjenom župnika na toj župi 2003. godine, dogovorom između fra Ilije Vrdoljaka i Josipa Mamuzića, koji je u to vrijeme bio član ŽPV-a u župi St. Veit, odobrenjem Župnoga pastoralnoga vijeća te župe, slavi se prva misa na hrvatskom jeziku 25. 5. 2003. godine u župnoj crkvi. Tu misu je predslavio svećenik Ivo Džinić, koji je u to vrijeme bio na poslijediplomskom studiju u Beču. Vlč. Džinić je 26. 6. 2005. godine tu imao zadnju misu. Od rujna te godine na misu je dolazio fra Ilija Vrdoljak, a 26. 3. 2006. godine dolazi fra Slavko Antunović koji iz Beča dolazi svake četvrte nedjelje, do 22. 5. 2016. godine. Tih deset godina s fra Slavkom bilo je puno lijepih hodočašća, misa i druženja. Na njegovo mjesto došao je fra Bernardin Plantek i ostao do siječnja 2019. godine, a od 24. 2. 2019. godine mise počinje slaviti fra Radovan Ćorić, koji ostaje do siječnja 2021. godine kad nastupa korona kriza, zbog koje do 24. 10. 2021. godine nema sv. mise. Od tog datuma mise naizmjenično slave fra Josip Koren i fra Marko Vuković do 24. 11. 2024. godine kad je ovdje zadnja misa, a nakon toga selimo u Wiener Neustadt u crkvu Herz Mariä.

Filijala St. Veit ima 65 obitelji u koje dolazi svećenik na posvećenje. Te obitelji su 90 posto podrijetlom Hrvati iz Bosne i Hercegovine. St. Veit je jedna od rijetkih filijala koja je kroz ovih 21 godinu poslije mise imala redovito druženje uz kavu i kolače u župnom dvoru. Druženja zahvaljujemo obitelji Stanić, Đure i Janje, kao i obitelji Kljaić, Ilije i Suzane, koji su živjeli u župnoj kući.

Čovjek koji je bio duša okupljanja na kavi poslije misa, kao i onaj koji je vodio svećenike na blagoslove obitelji, a i u crkvi na misama uz Tomu Antunovića pjevao, bio je gosp. Josip Mamuzić. Na orguljama je mise pratila Austrijanka, gđa. Krista Riegler.

FJK

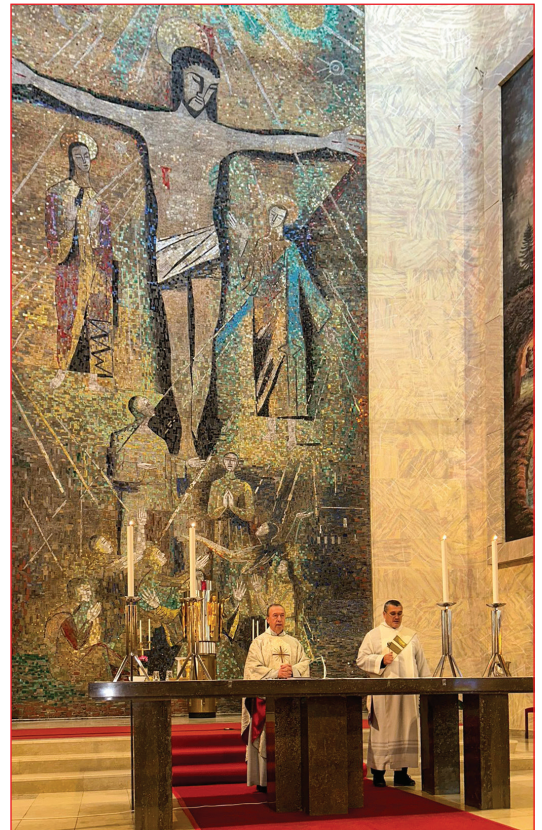

Filijala TERNITZ

Filijala Ternitz je jedna od 12 filijala HKM Beč. Nalazi se u kotaru Neunkirchen, kojeg čine gradovi Neunkirchen, Ternitz i Gloggnitz i okolica. Hrvati u velikoj većini žive u navedenim mjestima. Ima ih oko 240, a najvećim dijelom dolaze iz Vrhbosanske, Splitske i Đakovačke nadbiskupije, te Banja-lučke biskupije. Filijala Ternitz, koju ovdašnji vjernici nazivaju jednostavno *Misija Ternitz*, ima oko 80 aktivnih vjernika. Današnja *Misija Ternitz* je svoje djelovanje započela prije 52 godine, točnije 1972. godine u Gloggnitzu. Te godine fra Metod osniva filijalu, a fra Efrem Kujundžić ju preuzima 1974. godine, te njezino djelovanje premješta u Pottschach.

Nakon smrti fra Efrema 1996. godine, filijalu na kratko preuzima fra Ilija Mijatović, a od 1997. godine do 2018. u filijali djeluje fra Daroslav Ivan Miklaušić. Od 2018. godine mise se slave u župnoj crkvi Srca Isusova u Ternitzu, a na mise dolaze fra Josip Koren i fra Marko Vuković iz Beča. Od 1988. godine u filijali djeluje i trajni đakon, gosp. Ivan Sarić, koji sa svojom obitelji živi na području filijale.

Napose nakon Domovinskog rata zaživjela je športska i kulturna djelatnost. Tako je 1992. god. osnovano HŠKD Bosna Srebrena, čiji su se nogometaši natjecali u Hrvatsko nogometnoj ligi Beč i nogometnom kupu Bečke nadbiskupije. Sufinanciranje i sebedarje za Bosnu Srebrnu posebno su iskazali tadašnji predsjednik kluba gosp. Franjo Mijatović i trener Pavo Andrić – Čiča. Uz športske aktivnosti, na obrazovnom planu održavali su se tečajevi njemačkog jezika, te je i danas aktivna temeljna škola hrvatskog jezika i kulture,

gdje djeca pohađaju nastavu jenom tjedno, a nastavu drži prof. Gordana Barišić-Gajski, kao i folklorna grupa s voditeljicom gđom. Lucom Živaljić. Utemeljen je i Shod molitelja Srca Isusova i Marijina koji se sastaju jednom mjesečno, zatim Nazaretski skup za djecu koji se sastaje tjedno, zatim Majčino krilo za roditelje i djecu do tri godine starosti, koji se sastaju mjesečno, a tu su i ministranti, prakaraturi, čitači, mole se svibanjske i listopadske pobožnosti, kao i pobožnost križnog puta, a organiziraju se i druženja, napose nakon svetih misa

U subotu, 25. lipnja 2022. godine održana je središnja proslava povodom 50 godina postojanja filijale Ternitz. U 18:00 sati svečanu svetu misu predvodio je fra Josip Koren, a asistirao je đakon g. Ivan Sarić. Glazbom i pjesmom ovu sv. misu je učinila još svečanijom glazbena skupina Ruah Adonai iz Kapfenberga. Nakon sv. mise slavlje se nastavilo u obližnjoj župnoj dvorani uz zakusku, ples i nastup KUD-a „Bosanska Posavina“ iz Beča.

Đakon Ivan Sarić

Posljedice vladanja korone su vidljive u sve gore navedene četiri filijale. Broj vjernika koji nedjeljom dolazi na mise se smanjio, tako da je posljednjih godina prosječno dolazilo između 25 do 80 vjernika, već prema tome kako u kojoj filijali.

Već prije je bila ideja da se nađe neka crkva koja je svima podjednako udaljena i prije svega da možemo slaviti misu nedjeljom prije podne. Grad Wiener Neustadt (Bečko Novo Mjesto) leži otprilike u sredini i sve ove filijale gravitiraju prema njemu. Nakon jednogodišnjeg traženja, našli smo pogodnu crkvu u koju može stati do 400 ljudi, koja ima dovoljno parkirnih mjesta i gdje možemo slaviti misu nedjeljom priepodne. Te mogućnosti nam je ponudila crkva Srca Marijina (Herz Mariä) u Pottendorfer StraÙe 117. Voditelj župe, P. Vinzenz nas je primio otvorena srca, te smo slavili prvu sv. misu na prvu nedjelju došašća, točnije 1. prosinca 2024. godine. Svi smo bili iznenađeni brojem vjernika. Oko 350 ljudi slavilo je Gospodina.

Na početku nam je riječi dobrodošlice zaželio domaćin, voditelj austrijske župe, P. Vinzenz Kleinlanghorst. Ženski zbor iz filijale Theresienfeld predvodio je pjevanje, misu su za oltarom predslavili trajni đakon, gosp. Ivan Sarić i fra Josip Koren, a na kraju nas je u ime Hrvatske katoličke misije Beč, pod

čije okrilje spadaju i katolici Hrvati ove filijale, pozdravio zamjenik predsjednika Župnoga pastoralnoga vijeća naše Misije, Mag. Pavo Lubar, LL.M.

U dvorani pokraj crkve, koju su pripremili vrijedni članovi Marijine legije, a koja je bila premala da primi sve vjernike, uz kavu, kolače koje su ispekli vrijedne domaćice, uz čašicu rakije i soka, družili smo se i kovali planove za zajedničku budućnost.

Preseljenjem sv. misa u crkvu Herz Mariä u Wiener Neustadtu se ne gase vjerničke zajednice u Ternitzu, St. Veitu, Piestingu i Theresienfeldu, jer i dalje postoji mogućnost za dijeljenje sakramenata u mjesnim crkvama, kao i pokoja prigodna misa.

FJK

NOVA VJERONAUČNA I KATEHETSKA GODINA

U HKM Beč smo s radošću započeli novu vjeronaučnu i katehetsku godinu 2024./2025., tijekom koje će se djeca i mladi pripremati za sakramente Prve pričesti i Potvrde. Ova godina obilježena je duhovnim rastom i zajedništvom, gdje obitelji, katehete i zajednica zajedno rade na produbljivanju vjere naših najmlađih članova. Priprema za sakramente započela je roditeljskim sastancima. Dana 21. rujna 2024. okupili smo roditelje krizmanika kako bismo podijelili planove i očekivanja za predstojeću godinu, dok su roditelji prvopričesnika imali priliku čuti o pripremama za sakrament Prve pričesti.

Roditeljske sastanke uz prezentacije i govor vodio je naš fra Darko. Naglasio je važnost uloge roditelja kao prvih učitelja vjere. Njihova svakodnevna prisutnost, molitva i svjedočenje kršćanskog života od presudne su važnosti za djecu. Roditelje je potaknuo na redovito sudjelovanje na nedjeljnim misama, zajedničku molitvu i razgovore o vjeri u obiteljskom okruženju.

Priprema za sakrament Prve pričesti obuhvaća redovite vjeronaučne susrete, učenje osnovnih molitava i razumijevanje značenja sakramenata. Djeca će prvi put primiti Kristovo Tijelo na svečanom slavlju 24. svibnja 2025. Prije pričesti, djeca će pristupiti sakramentu ispovijedi, koji je ključan za njihovu duhovnu obnovu. Fra Darko je roditeljima naglasio da pomognu djeci razumjeti ispovijed kao trenutak milosrđa i pomirenja, kako bi je doživjeli s radošću i vjerom. Na pripreme za primanje sakramenta Pričesti prijavilo se oko 120 djece.

Potvrda: punina kršćanskog života. Priprema za krizmu donosi poseban izazov i radost. Ovaj sakrament označava primanje darova Duha Svetoga koji krizmanicima pomažu da hrabro svjedoče vjeru i žive u skladu s evanđe-

ljem. Primanje sakramenta krizme održat će se 17. svibnja 2025., a predvodit će ga biskup Ivica Petanjak.

Priprema uključuje kateheze, trodnevnicu i redovito sudjelovanje u misama. Poseban naglasak fra Darko je stavio na pažljiv odabir kumova, koji trebaju biti uzor u vjeri i podrška krizmanicima na njihovu duhovnom putu. Na pripreme za primanje sakramenta Krizme, prijavilo se oko 180 kandidata.

Na vjeronauku u Misiji imamo i druge uzraste. Prve razrede, treće i četvrtre razrede te šeste i sedme razrede. I tu imamo lijep broj djece na vjeronauku. U Misiji se okupljaju i mladi, Franjevačka mladež te grupa mladih u kojoj je radnička mladež i studenti. Framaša na susretima zna biti i do 70, a na susretima mladih do 40 mladih ljudi.

Naša Misija poziva roditelje i obitelji da se aktivno uključe u katehetsku godinu. Ovo je prilika ne samo za djecu, već i za cijele obitelji da ojačaju svoju vjeru, prodube povezanost s Bogom i zajednicom Crkve te osjete radost pripadanja vjerničkoj obitelji, naglasio je fra Darko na roditeljskom sastanku.

Zaziv Duha Svetoga za početak školske, akademske i vjeronaučne godine

U našoj Misiji smo imali 6. listopada 2024. godine Zaziv Duha Svetoga za početak školske i akademske godine, na svetoj misi u 18:00 sati, koju je predslavio fra Darko. U propovijedi je naglasio važnost Duha Svetoga u razumijevanju istine, zato ga danas zazivamo da dođe u naše umove i srca te da nas prosvijetli i vodi kroz nove izazove u novoj školskoj i akademskoj i vjeronaučnoj godini. Osim u učenju Duh Sveti neka nam je na pomoći i u ljubavi prema bližnjima te izgradnji zajedništva u školama, na fakultetima i u vjeronaučnim zajednicama. Kada smo blagi i milosrdni prema drugima,

tada se u nama očituje prisutnost Duha Svetoga. Duh Sveti nije tu samo da nam pomogne u razumijevanju školske lekcije ili akademske teze, nego je tu da nas oblikuje kao osobe koje će svojim životom svjedočiti Krista, naglasio je fra Darko. Rekao nam je da u večerašnjoj molitvi molimo Duha Svetoga da nas obasja svojim svjetlom, da nam pomogne prepoznati istinu u svim aspektima našeg života, da nas osnaži u ljubavi prema bližnjima kako bismo bili blagi i milosrdni jedni prema drugima te puni razumijevanja i strpljenja, a u svemu tome neka nam da ustrajnosti i mudrosti. Zajedno rastimo u zahvalnosti, ljubavi, istini i mudrosti jer samo tako možemo biti Njegovi svjedoci u svijetu.

Pjevanje na misi animirao je Zbor mladih naše Misije. Na ovoj svetoj misi bio je velik broj djece i mladih koji su se došli pomoliti za svoj novi sretan početak školske godine. Neke ih Duh Sveti uistinu povede pravim putem kako bi bili sol zemlje i svjetlo svijeta te pravi svjedoci Isusa Krista u svijetu u kojem živimo.

s. Dragana Tomić

MINISTRANTI HRVATSKE KATOLIČKE MISIJE BEČ NA ISTRAŽIVAČKOM IZLETU U STEPHANSDOMU

Dana 8. lipnja 2024. ministranti Hrvatske katoličke misije Beč, sa svojom voditeljicom s. Nikolinom krenuli su na poseban izlet. Cilj im je bio obližnji Stephansdom, najpoznatija crkva u Beču, te njegova župa Svetog Stjepana – simbol grada i jedno od najvažnijih vjerskih središta u Austriji.

Ovaj izlet pružio je mladim ministrantima jedinstvenu priliku da Stephansdom upoznaju iz sasvim nove perspektive, čime su ujedno produbili svoje znanje i ljubav prema katoličkoj baštini. Pod stručnim vodstvom gospođe Margarete, stručne vodičice u crkvi Svetog Stjepana, ministranti su istraživali svaki kutak ove impozantne katedrale – od tajanstvenih katakombi, preko sakristija, kojih ima više, pa sve do krovništva i najbučnijeg dijela crkve, zvona „Pummerin“, koje odzvanja gradom.

Tijekom obilaska, gospođa Margareta detaljno je objasnila povijest Stephansdoma, njegovo liturgijsko i kulturno značenje, osobito nakon Drugog svjetskog rata i važnost njegove obnove, te ulogu koju je ova katedrala imala i još uvijek ima u životu grada Beča i Republike Austrije. Ovaj izlet također nas je podsjetio na činjenicu da su Hrvati kroz povijest i danas važan dio Stephansdoma, te da je ova katedrala i naša crkva koja pripada svim vjernicima. Ministranti su imali jedinstvenu priliku posjetiti takozvanu donju sakristiju, prostor gdje se priprema jedan dio liturgijskih obreda i gdje se nalazi radno mjesto ministranata, te

su se divili ljepoti krovništva, prekrivenog starim crjepovima koji čine ovu crkvu još veličanstvenijom.

Za sve sudionike, ovaj izlet bio je nezaboravno iskustvo. Ne samo da su proširili svoje znanje o povijesti Stephansdoma, nego su ojačali svoju svijest o važnosti katoličke povijesti i tradicije, ali i katoličke misije u današnjem društvu. Zahvaljujemo s. Nikolini koja je s ljubavlju organizirala ovaj izlet, te gospođi Margareti koja je svojim znanjem i entuzijazmom vodila obilazak i omogućila ministrantima dublje razumijevanje povijesti i arhitekture Stephansdoma. Ovakvi izleti ne samo da pružaju priliku za kulturno obogaćivanje, već i za duhovnu obnovu svih sudionika, potičući ih da nastave živjeti svoju vjeru s još većim angažmanom i ljubavlju prema Crkvi.

Pavo Lubar

MISNO SLAVLJE POVODOM DANA SJEĆANJA NA ŽRTVE DOMOVINSKOG RATA

Dana 18. studenoga u našoj Misiji slavili smo misu povodom Dana sjećanja na žrtve Domovinskog rata i žrtvu Vukovara i Škabrnje. Svetu misu predvodio je fra Radovan. Na prigodno uređenom oltaru dominirala je hrvatska zastava, simbolično izražavajući poštovanje i zahvalnost prema onima koji su položili svoje živote za slobodu i mir.

Fra Radovan je naglasio važnost čuvanja uspomene na žrtve te istaknuo potrebu molitve za mir, zajedništvo i oprost.

Okupljeni vjernici s dubokim poštovanjem prisjetili su se heroja Domovinskog rata, pridružujući se zajedničkoj molitvi za sve stradale, te razmatrajući vrijednosti koje čine temelje hrvatske slobode.

Misno slavlje proteklo je u ozračju dostojanstva i pijeteta, pružajući priliku ne samo za sjećanje, već i za zahvalnost, molitvu te predanost očuvanju istine o prošlosti i izgradnji bolje budućnosti.

fdg

NEDJELJA NARODA

Ove 2024. god. Nedjelju naroda (Sonntag der Völker) koja je kroz povijest mijenjala ime od Dana useljenika (Einwanderertag), preko Dana nacija (Tag der Nationen), Nedjelje stranih radnika (Gastarbeitersonntag, Nedjelje stranaca (Ausländersonntag) do Nedjelje naroda, proslavili smo u nedjelju 29. rujna svetom misom u bečkoj katedrali Stefansdomu koju je, uz desetak dušobrižnika, voditelja katoličkih Misija predvodio bečki pomoćni biskup zadužen za strance, dr. Franz Scharl. Svetu euharistiju krasila je raznolikost jezika, kultura i tradicija, ali i jedinstvo u vjeri i ljubavi prema našem Gospodinu Isusu Kristu.

Čitali smo na hrvatskom jeziku 2. čitanje i 1. zaziv Molitve vjernika. Kao prikazni dar su članovi naše Marijine legije, odjeveni u narodne nošnje, brat Ivica Vidović i sestra Julka Jurić prinijeli nešto tipično hrvatsko, ove godine maslinovo ulje i rakiju šljivovicu.

Naša hrvatska zajednica imala je čast doprinijeti ovom slavlju i pjesmom. Za svečani ulazak svih sudionika u crkvu izveli smo pjesmu *Po obećanju*, dok smo za prinos darova otpjevali prekrasnu četveroglasnu pjesmu *Blagoslovljena ova zemlja*. Ova pjesma, izvedena *a cappella*, dirnula je srca svih prisutnih i bila je naš dar Kristu i zajednici.

Tijekom mise moglo se osjetiti bogatstvo različitih kultura, od pjesama na različitim jezicima, preko tradicionalnih narodnih nošnji, do molitava koje su moljene na različitim jezicima. Unatoč toj raznolikosti, osjećala se duboka povezanost i zajedništvo u vjeri. Poseban trenutak bio je zajedničko moljenje molitve Oče naš, koju smo molili svatko na svom jeziku, ali s jednim srcem i jednom nakanom. Bio je to snažan podsjetnik da nas naša vjera povezuje unatoč svim razlikama.

Nakon mise, zajedništvo se nastavilo uz druženje u atriju biskupske palače, gdje su zajednice predstavile svoje kulinarske specijalitete. Mnogi su bili oduševljeni hrvatskim delicijama koje su i ove godine pripremili član ŽPV Milenko Đeno sa suprugom Josipom i njihovim kćerkama.

Uz veselo raspoloženje i s hrvatskim pjesmama na usnama koje su predvodili članovi našeg zbora, zaključili smo radosno međusobno druženje.

Ova Nedjelja stranaca bila je svjedočanstvo jedinstvenosti Crkve i poziv svima nama da nastavimo graditi mostove ljubavi, razumijevanja i zajedništva. S radošću u srcima, zahvalni smo što smo mogli biti dio ovog posebnog dana i što smo svojim doprinosom slavili Gospodina s braćom i sestrama iz cijelog svijeta.

Luka Zovko

FRANJI ILJIĆU PREDANA ZAHVALNICA ZA POŽRTVOVNI RAD U MISIJI

U nedjelju 24. studenog, na misi u našoj crkvi Am Hof imali smo malu svečanost. Naime, pomoćni biskup Bečke nadbiskupije, dr. Franz Scharl, koji je u nadbiskupiji zadužen za rimokatolike kojima materinski jezik nije njemački, slavio je s nama kao i svake godine sv. misu. Na kraju mise on je našem vjerniku, 86-godišnjem Franji Iljiću u ime naše Misije, u znak zahvalnosti za preko 50 godina aktivnog djelovanja u Misiji, predao Zahvalnicu i prigodni poklon.

Gosp. Franjo Iljić je rođ. je 19. travnja 1938. u Štrepcima, župa Zovik kod Brčkog, kao treći od četvorice sinova majke Lucije i oca Marka. Odrastao je uz babu i djeda sa svojom braćom. Godine 1961. (na blagdan sv. Franje) vjenčao se s Ružom, rođ. Lukić iz župe Ulice. Godinu poslije vjenčanja rodio im se sin Marko. Godine 1963. odlazi sa svojom mladom obitelji u potrazi za poslom u Slavoniju gdje se obitelj proširila do 1968. godine za još troje djece, za kćeri Anu i Vitu te sina Marinka. Godine 1970. godine Franjo napušta poljoprivredni posao i odlazi u Beč na privremeni rad bez obitelji, da bi mu se već 1972. godine preselila i Ruža s četvero djece. Godine 1977. rodilo se njihovo peto dijete - kćer Lucia.

Od 1972. godine Franjo se stavio u službu prakaratura u HKM-u Beč, koju je obavljao do proljeća 2024. kada je i sam zaključio da mu zdravlje više ne dopušta redovan odlazak na sv. mise u HKM. U kronici HKM-a stoji zapisano kako je Franjo 1975. godine bio jedan od 24 člana Župnog vijeća.

Umirovljenje od službe prakaratura mu nije ni malo lako palo, ali je u životu naučio prihvaćati sve što Bog zapovijeda

FJK

DOKTORIRAO FRA JOSIP SEDLAR

Fra Josip Sedlar je od jeseni 2015. godine pa do ljeta 2016. godine u našoj Misiji imao svoj đakonski praktikum, a poslije toga je iz Rima, gdje je kao mladi svećenik otišao na studij kanonskog prava, redovito za Božić i za Uskrs dolazio u ispomoć kod ispovijedanja i blagoslova obitelji.

U našoj je Misiji kod mnogih prepoznat po svojim kratkim, ali jezgrovitim propovijedima. Nakon šest godina studija, dana 13. studenog 2024. godine obranio je na Papinskom sveučilištu Antonianum u Rimu pred tročlanom komisijom doktorsku disertaciju naslovljenu „De ministro ordinationis (ex can. 1012). Analisi giuridico – sacramentale riguardo il ministro dell’ordine sacro“ (Djelitelj ređenja (kan. 1012). Pravno – sakramentalna analiza djelatelja svetog ređenja).

Uz brojne zainteresirane slušatelje, napose franjevece, obrani disertacije prisustvovali su i fra Josipovi roditelji i brat David. U ime naše Misije fra Josipu su na licu mjesta čestitali i poželjeli Božji blagoslov s. Lucija, s. Ivana, fra Radovan i fra Josip.

Fra Josip, završivši potrebne studije, ostaje kao profesor kanonskog prava na sveučilištu Antonianum u Rimu.

FJK

CENTAR ZA PRIRODNO PLANIRANJE OBITELJI U BEČU (FERTILYCARE TM SUSTAV) SLAVI 5. ROĐENDAN

Na poticaj fra Josipa Korena 2019. godine započeli smo Iva Gojmerac i ja edukaciju za FertilityCare sustav i NaPro tehnologiju u Estorilu u Portugalu. Zatim nam se pridružila Angela Rodić 2020. Iva i Angela su edukaciju za podučavateljice FertilityCare sustava završile u Gamingu. Diplomom za NaPro liječnika sam dobila u Omahi, SAD.

NaPro liječenje (NaProtechnology) je dijagnosticiranje i liječenje problema ginekološkog zdravlja i plodnosti na temelju bilješki plodnosti koje se vode putem FertilityCare™ sustava. Ovu metodu pokrenuo je Dr. Thomas Hilgers potaknut enciklikom Humanae vitae Pape Pavla VI., te su stoga metoda i liječenje u skladu s kršćanskim nazorima. Metoda je raširena svugdje u svijetu pa tako kroz nas prvi put u Austriji.

Tijekom ovih pet godina radili smo s puno mladih parova i djevojaka koji su prirodnim putem htjeli planirati svoje obitelji i prirodnim putem optimirati svoje zdravlje. NaPro liječenje (NaProtechnology) je dijagnosticiranje i liječenje problema ginekološkog zdravlja i plodnosti na temelju bilješki koje se vode putem FertilityCare™ sustava. Ovu metodu pokrenuo je Dr. Thomas Hilgers potaknut enciklikom Humanae vitae Pape Pavla VI., te su stoga metoda i liječenje u skladu s kršćanskim nazorima. Metoda je raširena svugdje u svijetu pa tako kroz nas prvi put u Austriji.

Povodom te male petogodišnje obljetnice osvrnut ću se malo na već učinjeno u našem FertilityCare sustavu u Beču. Prva dva zajednička uvodna susreta održali smo u veljači 2000. netom prije korone, a poslije smo nastavili individualnim radom s klijentima. Održana su tri predavanja u sklopu tečaja za brak i jedan subotom za

katoličku mladež. Par predavanja u liječničkoj ordinaciji Gyne-la, što je potaknulo par mladih da nam se obrate. Kako bi se koristili ovim sustavom zbog raspoznavanja plodnih znakova u svom ciklusu, a time i upoznavanje znakova svoga zdravlja kako bi na vrijeme mogli korigirati, tj. optimirati svoje zdravlje. Konkretno, FC sustavom su se koristili parovi koji su uz NaPro liječenje dostigli svoj cilj. Tako se u ovih pet godina rodilo 22 djece. 15 posto parova su koristili metodu za izbjegavanje trudnoće, 3% dojenja, 5% djevojke koje su željele pratiti ciklus i eventualno izliječiti neki zdravstveni problem. Sve žene koje su dolazile kako bi popravile reproduktivno zdravlje prirodnim putem bile su uspješne u tome s pomoću programa i liječničke terapije.

Djevojke koje su dolazile kako bi izbjegavale trudnoću i liječile svoje reproduktivno zdravlje poslije korištenja pilule

ili ranjene promiskuitetnim načinom razmišljanja sada su u zdravim vezama i čuvaju svoju intimu za brak. I dalje prate FC sustav kako bi imale uvid u svoj ciklus, ali ne dobivaju upute za odnose (postizanje ili izbjegavanje trudnoće).

Kod tri para je, na žalost, otkrivena neplodnost, jedanput s muške strane i 2 put sa ženine strane.

I za kraj citiram fra Josipa: "Naša Misija je slavila 60. obljetnicu postojanja u Beču i tim povodom smo u predvorju crkve Am Hof postavili spomen ploču. Moja želja je da iza nas Hrvata ne ostane samo hladni kamen kao sjećanje našeg postojanja na ovim prostorima, već život!"

Mi na ovaj način želimo ostaviti trag života na ovim prostorima. Nadam se daljnjoj dobroj suradnji i dobrom odazivu kako u našoj Hrvatsko katoličkoj misiji Beč, tako i izvan nje.

Dr. Manuela Marinčić

Dr. Manuela Marinčić, NaPro liječnica
ordination@gynela.at
tel. 0664 22 099 01

Iva Gojmerac, podučateljica
fertilitycare.at@gmail.com
tel. 0699 1267 4939

Angela Rodić, podučateljica
angela.rodic@live.at
tel. 0676 3271 799

